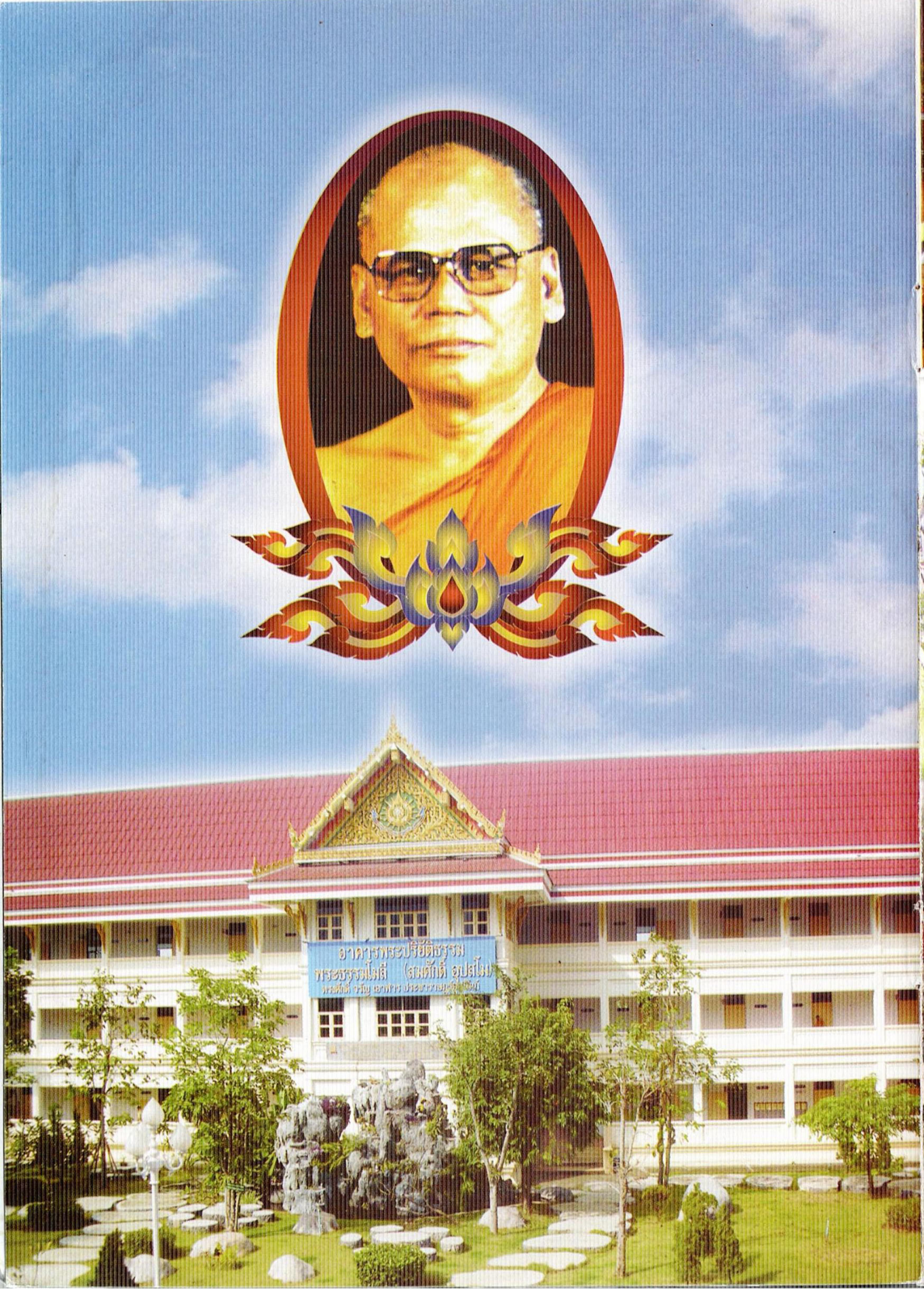

จุลสาร

พุทธโฆสสัมพันธ์

" พุทธโฆสชี้นำ พุทธธรรมนำสันติสุข "

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

อาคารพระปริยัติธรรม
พระธรรมโมลี (สมศักดิ์ อุปสโม)

พุทธโฆสสัมพันธ์

พุทธโฆสชี้นำ พุทธธรรมนำสันติสุข

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๔๐ เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

วัตถุประสงค์ :

- เพื่อเผยแพร่พุทธธรรม
- เพื่อเป็นสื่อนำทางพระพุทธศาสนา
- เพื่อรักษาทรงจำกล่าวบอกพุทธพจน์
- เพื่อแสดงบทบาทของพุทธบริษัท

สารบัญ

สถานที่ติดต่อ - เจ้าของจุลสาร

องค์กรนิสิต โทร. ๐๓๔-๒๙๙-๓๕๖
๐๘-๙๒๓๓-๑๑๓๖, ๐๒-๔๒๗-๑๙๘๗
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม
วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม ต.มหาสวัสดิ์
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

คุยกันก่อน

ท่านสมาชิก*พุทธโฆสสัมพันธ์*ทุกท่าน

วารสาร***พุทธโฆสสัมพันธ์***ได้ทำหน้าที่ส่งข่าวสารมาสู่ท่าน ด้วยเรื่องราวต่าง ๆ กิจกรรมของนิสิต สาระที่น่าสนใจในพระไตรปิฎกบ้าง เรื่องเบาสมองบ้าง ข่าวคราวต่าง ๆ ของนิสิตบ้าง พอให้รู้ความเคลื่อนไหวของนิสิตพุทธโฆส ฉบับนี้ก็ช้าตามปกติ ตั้งใจไว้ว่าจะออกมาให้ทันสวัสดีปีใหม่ต้น ๆ แต่เอาเข้าจริงก็กลายเป็นเดือนกุมภาพันธ์ แต่ดีที่ยังทันคลอดออกมาได้ต้นปี เรียกว่าทำงานไม่เข้าเป้า

ผ่านปีใหม่ไปแล้ว คงไม่ต้องอวยพรอะไร เพราะทั้งหมดก็อยู่ที่ตัวเราเองจะสุขหรือทุกข์ก็อย่าประมาทแล้วกัน เวลาผ่านไปชีวิตก็เปลี่ยนไป เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไป อะไรก็ไม่แน่นอน มีทุกข์มีสุข มีเงินหมดเงิน มีอำนาจหมดอำนาจ เรียกสมบัติผลัดกันชม ข้อสำคัญทำอะไรก็แล้วแต่ ต้องจริงใจและจริงจัง มั่นคง ซื่อตรง อย่าหลงอำนาจ เดียวจะเข้าตำราว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง

ปี ๒๕๕๐ ยังถือว่าเป็นปีมหามงคล ซึ่งเป็นปีที่พวกเราทั้งหลายยังเต็มไปด้วยความปราบปลื้มปีติ เนื่องในมงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระชนมายุ ครบ ๘๐ พรรษาในปีนี้ ทั้งภาครัฐและเอกชนประชาชนทุกหมู่เหล่าก็จัดเฉลิมฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาประมาณมิได้

แต่สิ่งที่น่าจะเป็นที่พอพระราชหฤทัยของพระองค์ น่าจะเป็นสิ่งที่พระองค์ตรัสอยู่เสมอ คือการรู้รักสามัคคี

ความสามัคคี คือ ความพร้อมเพรียงกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่วิวาทบาดหมางกัน ไม่แก่งแย่งชิงดีกัน ไม่รังเกียจกัน ความพร้อมเพรียงกันมีอยู่ ๒ อย่าง คือความพร้อมเพรียงทางกาย (กายสามัคคี) เช่นพร้อมกันยกของหนัก ๆ ความพร้อมเพรียงทางใจ(จิตสามัคคี) เช่นร่วมใจกันทำกิจการสำคัญ ๆ ต่อสู้ข้าศึกศัตรู ประชุมปรึกษาหารือแก้ปัญหา แก้อุปสรรคต่าง ๆ มูลเหตุที่ทำให้เกิดความสามัคคีพร้อมเพรียงกันมี ๖ อย่างคือ

๑. เข้าไปตั้งกายกรรมด้วยประกอบด้วยเมตตาในพวกเดียวกัน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง คือช่วยขวนขวายกิจธุระของพรรคพวกกันด้วยกาย มีการช่วยพยาบาล ในเวลาป่วยไข้ โดยจิตเมตตาเป็นต้น

๒. เข้าไปตั้งวจีกรรมประกอบเมตตาในพวกเดียวกัน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ช่วยขวนขวายกิจธุระของพรรคพวกกัน เช่นกล่าวแนะนำให้สติเป็นต้นด้วยจิตเมตตา

๓. เข้าไปตั้งมโนกรรมด้วยจิตเมตตาในพวกเดียวกัน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง คือคิดแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพรรคพวกเดียวกัน

๔. เฉลี่ยลาภที่ได้มาโดยชอบธรรมแก่พวกเดียวกัน ไม่เป็นคนใจแคบ หวังประโยชน์เฉพาะตนคนเดียว

๕. รักษาวินัย คือมารยาทเสมอต้นเสมอปลายกับพรรคพวกเดียวกัน ไม่ทำตนเป็นที่รังเกียจของผู้อื่น

๖. มีความเห็นร่วมกัน ไม่วิวาทกับผู้อื่น เมื่อมีความเห็นที่ผิดจากกัน

ข้อธรรมที่ประกอบความสามัคคี มี ๔ อย่าง คือ

๑. ซื่อตรงต่อกัน (สัจจะ)

๒. ความข่มใจ (ทมะ)

๓. ความอดทน (ขันติ)

๔. ความเผื่อแผ่ (จาคะ)

ธรรมสำหรับยึดเหนี่ยวน้ำใจกัน มี ๔ อย่างคือ

๑. ให้ปันสิ่งของของตนแก่คนที่ควรให้ปัน (ทาน)

๒. เจราแต่คำที่อ่อนหวาน (ปิยวาจา)

๓. ประพฤติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น (อัตถจริยา)

๔. ความเป็นคนสม่ำเสมอไม่ถือตัว (สมานัตตตา)

ถ้าถวายพรชัยมงคลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยการประพฤติตามหัวข้อธรรมที่กล่าวมาแล้ว พระองค์จะทรงมีพระชนมายุยิ่งยืนนาน เป็นร่มฉัตรแก้ว คุ้มครองปวงชนชาวไทยตลอดกาลนาน

กองบรรณาธิการ

พระวินัย

โดย... พระครูสิริพัฒนวิกรม นิสิต ปี ๓

อุปัชฌายวัตร

อุปัชฌายวัตร ธรรมเนียมหรือข้อปฏิบัติที่สัทธิวิหาริกพึงกระทำต่ออุปัชฌาย์ของตน

หน้าที่ต่ออุปัชฌาย์โดยย่อ คือเอาใจใส่ปรนนิบัติรับใช้ คอยศึกษาเล่าเรียนจากท่าน ขวนขวายป้องกันหรือระงับความเสื่อมเสีย เช่นความคิดจะสึก ความเห็นผิดเป็นต้น รักษาน้ำใจท่าน มีความเคารพจะไปไหนบอกลาไม่เที่ยวไปตามอำเภอใจ และเอาใจใส่พยาบาลเมื่อท่านอาพาธ

อุปัชฌายวัตร ในพระวินัยปิฎก มหาวรรค (เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๘๒)

กล่าววิธีประพฤติโดยชอบในอุปัชฌาย์ มีดังนี้

๑. สัทธิวิหาริกพึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ ถอดรองเท้า ห่มอุตตราสงค์เฉวียงบ่าข้างหนึ่ง ถวายไม้ชำระฟัน น้ำล้างหน้า ปูอาสนะ.

๒. ถ้าข้าวต้มมี พึงล้างภาชนะใส่ข้าวต้มไปถวาย เมื่ออุปัชฌาย์ฉันข้าวต้มเสร็จแล้ว พึงถวายน้ำ รับภาชนะมา ถืออย่างระมัดระวัง ไม่ให้ครูดพื้น ล้างแล้วเก็บงำไว้ พออุปัชฌาย์ลุกขึ้น พึงยกอาสนะเก็บ ถ้าที่รกพึงกวาด.

๓. ถ้าอุปัชฌาย์ต้องการจะเข้าหมู่บ้าน ภึงถวายผ้านุ่ง รับผ้านุ่งอาศัย ถวายประคต ถวายผ้าสังฆาฏิที่พับซ้อนกัน ล้างบาตรแล้วถวายพร้อมน้ำ.

๔. ถ้าอุปัชฌาย์หวังจะให้เป็นปัจฉาสมณะ พึงนุ่งให้เรียบร้อยปกปิดได้มณฑล คาดประคตเอว ห่มสังฆาฏิที่พับซ้อนกัน กลัดลูกดุม ล้างบาตรถือไปเป็นปัจฉาสมณะของอุปัชฌาย์ พึงเดินไม่ให้ห่างนัก ไม่ให้ชิดนัก พึงรับที่มีของบรรจุอยู่.

๕. เมื่ออุปัชฌาย์กำลังกล่าวอยู่ ไม่พึงกล่าวสอดขึ้นในระหว่าง อุปัชฌาย์กล่าวถ้อยคำใกล้ต่ออาบัติ พึงห้ามเสีย.

๖. เมื่ออุปัชฌาย์จะกลับ พึงมาก่อนแล้วปูอาสนะไว้ พึงเตรียมน้ำล้างเท้า ตั้งรองเท้า กระเบื้องเช็ดเท้าไว้ พึงลุกขึ้นรับบาตรและจีวร พึงถวายผ้านุ่งอาศัย รับผ้านุ่งมา.

๗. ถ้าจีวรชุ่มเหงื่อ พึงผึ่งแดดครู่หนึ่ง พึงพับจีวร เมื่อจะพับจีวร พึงพับจีวรให้เหลื่อมมุมกัน ๔ นิ้ว ตั้งใจว่า ตรงกลางจะได้ไม่มีรอยพับ พึงม้วนประคตเอวใส่ขนดไว้.

๘. ถ้าบิณฑบาตรมี และอุปัชฌาย์ต้องการจะฉัน พึงถวายน้ำและน้อมบิณฑบาตร เข้าไปถวาย นำน้ำฉันมาถวาย เมื่ออุปัชฌาย์ฉันเสร็จแล้ว พึงถวายน้ำ รับบาตรมาอย่างระมัดระวัง ไม่ให้ครูด ล้างแล้วเช็ดให้สะเด็ดน้ำ ผึ่งแดดครู่หนึ่งไม่พึงผึ่งทิ้งไว้ที่แดด.

๙. พึงเก็บบาตรและจีวร เมื่อจะเก็บบาตร พึงใช้มือข้างหนึ่งถือบาตร ใช้มือข้างหนึ่งคลำใต้เตียงหรือตั่งแล้วจึงเก็บบาตร ไม่พึงเก็บบาตรไว้บนพื้นที่ไม่มีสิ่งใดรอง เมื่อเก็บจีวร พึงเอามือข้างหนึ่งถือจีวร เอามือข้างหนึ่งลูบราวจีวร หรือสายระเดียง แล้วทำชายไว้ข้างนอก ขนดไว้ข้างในแล้วจึงเก็บจีวร.

๑๐. เมื่ออุปัชฌาย์ลุกแล้ว พึงเก็บอาสนะ เก็บน้ำล้างเท้า ตั่งรองเท้า กระเบื้องเช็ดเท้า ถ้าที่นั้นรก พึงกวาดที่นั้นเสีย.

๑๑. ถ้าอุปัชฌาย์ใคร่จะสรงน้ำ พึงจัดน้ำสรงให้ ถ้าต้องการน้ำเย็น พึงจัดน้ำเย็นให้ ถ้าต้องการน้ำอุ่น พึงจัดน้ำอุ่นให้.

๑๒. ถ้าอุปัชฌายะประสงค์จะเข้าเรือนไฟ พึงบดจุณ แช่ดิน ถือตั่งสำหรับเรือนไฟ แล้ว เดินตามหลังอุปัชฌายะไป ถวายตั่งสำหรับเรือนไฟแล้ว รับจีวรมาวางไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง พึงถวายจุณ ถวายดิน.

๑๓. ถ้าอุตสาหะอยู่ พึงเข้าเรือนไฟ เมื่อเข้าเรือนไฟ พึงเอาดินทาหน้า ปิดทั้งข้างหน้าข้างหลัง แล้วเข้าเรือนไฟ ไม่พึงนั่งเบียดภิกษุผู้เถระ ไม่พึงห้ามกันอาสนะ ภิกษุใหม่ พึงทำบริกรรมคือถวายขี้เถ้า ดินเหนียวและน้ำร้อน เป็นต้น แก่อุปัชฌายะในเรือนไฟ เมื่อออกจากเรือนไฟ พึงถือตั่งสำหรับเรือนไฟ แล้วปิดทั้งข้างหน้าทั้งข้างหลังออกจากเรือนไฟ.

๑๔. พึงทำบริกรรมคือการขัดถูร่างกายแก่อุปัชฌายะแม้ในน้ำ อาบเสร็จแล้วพึงขึ้นมาก่อน ทำตัวของตนให้แห้งน้ำ นุ่งผ้าแล้ว พึงเช็ดน้ำจากตัวของอุปัชฌายะ พึงถวายผ้านุ่ง พึงถวายผ้าสังฆาฏิ ถือตั่งสำหรับเรือนไฟมาก่อน แล้วปูอาสนะไว้ เตรียมน้ำล้างเท้า ตั่งรองเท้า กระเบื้องเช็ดเท้าไว้ พึงถามอุปัชฌายะด้วยน้ำฉัน.

๑๕. ถ้าประสงค์จะเรียนบาลี พึงขอให้อุปัชฌายะแสดงบาลีขึ้น.

๑๖. ถ้าประสงค์จะสอบถามอรรถกถา พึงสอบถาม.

๑๗. อุปัชฌาย์อยู่ในวิหารแห่งใด ถ้าวิหารแห่งนั้นรก ถ้าอุตสาหะอยู่ พึงปัดกวาดเสีย เมื่อปัดกวาดวิหาร พึงขนบาตรจีวรออกก่อน แล้ววางไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง พึงขนผ้าปูนั่ง และผ้าปูนอน ฟูก หมอน ออกวางไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง.

๑๘. เตียงตั่ง สัทธิวิหาริกพึงยกต่ำๆ อย่าให้ครูดสี อย่าให้กระทบกระแทกบาน และกรอบประตู ขนออกให้เรียบร้อย แล้วตั้งไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง เขียงรองเตียง กระโถน

พนักอิง พึงขนออกตั้งไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง เครื่องปูพื้น พึงสังเกตที่ปูไว้เดิมแล้วขนออกวางไว้ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง.

๑๙. ถ้าในวิหารมีหยากเยื่อ พึงกวาดแต่เพดานลงมาก่อน กรอบหน้าต่างและมุมห้องพึงเช็ดเสีย ถ้าฝาเขาทำบริกรรมด้วยน้ำมัน หรือพื้นเขาทาสีดำขึ้นรา พึงเอาผ้าชุบน้ำ บิดแล้วเช็ดเสีย ถ้าพื้นเขามิได้ทำ พึงเอาน้ำประพรมแล้วเช็ดเสีย ระวังอย่าให้วิหารฟุ้งด้วยธุลี พึงกวาดหยากเยื่อทิ้งเสีย ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง.

๒๐. เครื่องลาดพื้น พึงผึ่งแดด ชำระ เคาะปัด แล้วขนกลับปูไว้ตามเดิม เขียงรองเตียงพึงผึ่งแดด ขัด เช็ด แล้วขนกลับตั้งไว้ที่เดิม เตียงตั่ง พึงผึ่งแดดขัดสี เคาะเสีย ยกต่ำๆ อย่าให้ครูดสี กระทบกระแทกบานและกรอบประตู ขนกลับไปให้ดีๆ แล้วตั้งไว้ตามเดิม ฟูก หมอนผ้าปูนั่ง ผ้าปูนอน พึงผึ่งแดด ทำให้สะอาด ตบเสีย แล้วนำกลับวางปูไว้ตามเดิม กระโถนพนักอิง พึงผึ่งแดด เช็ดถูเสียแล้วขนกลับตั้งไว้ตามเดิม.

๒๑. พึงเก็บบาตรจีวร เมื่อเก็บบาตร พึงเอามือข้างหนึ่งจับบาตร เอามือข้างหนึ่งลูบคลำใต้เตียงหรือใต้ตั่งแล้วจึงเก็บบาตร แต่ไม่พึงเก็บบาตรบนพื้นที่ไม่มีสิ่งใดรอง

๒๒. เมื่อเก็บจีวร พึงเอามือข้างหนึ่งถือจีวร เอามือข้างหนึ่งลูบราวจีวรหรือสายระเดียงแล้ว แล้วทำชายไว้ข้างนอก ทำขนดไว้ข้างใน แล้วเก็บจีวร.

๒๓. ถ้าลมเจือด้วยผงคลีพัดมาแต่ทิศตะวันออก พึงปิดหน้าต่างด้านตะวันออก ถ้าพัดมาแต่ทิศตะวันตก พึงปิดหน้าต่างด้านตะวันตก ถ้าพัดมาแต่ทิศเหนือ พึงปิดหน้าต่างด้านเหนือ ถ้าพัดมาแต่ทิศใต้ พึงปิดหน้าต่างด้านใต้ ถ้าฤดูหนาว พึงเปิดหน้าต่างกลางวัน กลางคืนพึงปิด ถ้าฤดูร้อน พึงปิดหน้าต่างกลางวัน กลางคืนพึงเปิด.

๒๔. ถ้าบริเวณ ซุ้มน้ำ โรงฉัน โรงไฟ วัจจกุฎี รก พึงปัดกวาดเสีย ถ้าน้ำฉันน้ำใช้ไม่มี พึงจัดตั้งไว้ ถ้าน้ำในหม้อชำระไม่มี พึงตักน้ำมาไว้ในหม้อชำระ.

๒๕. ถ้าความกระสันบังเกิดแก่อุปัชฌายะ สัทธิวิหาริกพึงช่วยระงับ หรือพึงวานภิกษุอื่นให้ช่วยระงับ หรือพึงทำธรรมกถาแก่อุปัชฌายะนั้น.

๒๖. ถ้าความรำคาญบังเกิดแก่อุปัชฌายะ สัทธิวิหาริกพึงช่วยบรรเทา หรือพึงวาน ภิกษุอื่นให้ช่วยบรรเทา หรือพึงทำธรรมกถาแก่อุปัชฌายะนั้น.

๒๗. ถ้าความเห็นผิดบังเกิดแก่อุปัชฌายะ สัทธิวิหาริกพึงให้สละเสีย หรือพึงวาน ภิกษุอื่นให้ช่วย หรือพึงทำธรรมกถาแก่อุปัชฌายะนั้น.

๒๘. ถ้าอุปัชฌายะต้องอาบัติหนักควรปริวาส สัทธิวิหาริกพึงทำความขวนขวายว่าด้วยอุบายอย่างไรหนอ สงฆ์พึงให้ปริวาสแก่อุปัชฌายะ ถ้าอุปัชฌายะควรชักเข้าหา อาบัติเดิม สัทธิวิหาริกพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ สงฆ์พึงชักอุปัชฌายะเข้าหาอาบัติเดิม ถ้าอุปัชฌายะควรมานัต สัทธิวิหาริกพึงทำ ความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ สงฆ์พึงให้มานัตแก่อุปัชฌายะ ถ้าอุปัชฌายะ ควรอัพภานสัทธิวิหาริกพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ สงฆ์พึงอัพภาน อุปัชฌายะ.

๒๙. ถ้าสงฆ์ปรารถนาจะทำกรรมแก่อุปัชฌายะ คือ ตัชชนียกรรม นิยสกรรม ปัพพาชนียกรรม ปฏิสารณียกรรม หรืออุกเขปนียกรรม สัทธิวิหาริก พึงทำความขวนขวายว่าด้วยอุบายอย่างไรหนอ สงฆ์ไม่พึงทำกรรมแก่อุปัชฌายะ หรือสงฆ์พึงน้อมไปเพื่อกรรมสถานเบา หรืออุปัชฌายะนั้นถูกสงฆ์ลงตัชชนียกรรม นิยสกรรม ปัพพาชนียกรรม ปฏิสารณียกรรม หรืออุกเขปนียกรรมแล้ว สัทธิวิหาริกพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ อุปัชฌายะพึงประพฤติชอบ พึงหายเย่อหยิ่ง พึงประพฤติแก้ตัว สงฆ์พึงระงับกรรมนั้นเสีย.

๓๐. ถ้าจีวรของอุปัชฌายะจะต้องซัก สัทธิวิหาริกพึงซัก หรือพึงทำความขวนขวายว่าด้วยอุบายอย่างไรหนอ ใครๆ พึงซักจีวรของอุปัชฌายะ ถ้าจีวรของอุปัชฌายะจะต้องทำสัทธิวิหาริกพึงทำ หรือพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ ใครๆ พึงทำจีวรของอุปัชฌายะ ถ้าน้ำย้อมของอุปัชฌายะจะต้องต้ม สัทธิวิหาริกพึงต้ม หรือพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ ใครๆ พึงต้มน้ำย้อมของอุปัชฌายะ ถ้าจีวรของอุปัชฌายะจะต้องย้อม สัทธิวิหาริกพึงย้อม หรือพึงทำความขวนขวายว่า ด้วยอุบายอย่างไรหนอ ใครๆ พึงย้อมจีวรของอุปัชฌายะ เมื่อย้อมจีวร พึงย้อมพลิกกลับไปกลับมาให้ดี ๆ เมื่อหยาดน้ำย้อมยังหยดไม่ขาดสาย ไม่พึงหลีกไปเสีย.

๓๑. สัทธิวิหาริกไม่บอกอุปัชฌายะก่อน ไม่พึงให้บาตรแก่ภิกษุบางรูป ไม่พึงรับบาตรของภิกษุบางรูป ไม่พึงให้จีวรแก่ภิกษุบางรูป ไม่พึงรับจีวรของภิกษุบางรูปไม่พึงให้บริขารแก่ภิกษุบางรูป ไม่พึงรับบริขารของภิกษุบางรูป ไม่พึงปลงผมให้ภิกษุบางรูปไม่พึงให้ภิกษุบางรูปปลงผมให้ ไม่พึงทำบริกรรม ไม่พึงให้ภิกษุบางรูปทำบริกรรมให้ ไม่พึงทำความขวนขวายแก่ภิกษุบางรูป ไม่พึงสั่งให้ภิกษุบางรูปทำความขวนขวาย ไม่พึงเป็นปัจฉาสมณะของภิกษุบางรูป ไม่พึงพาภิกษุบางรูปไปเป็นปัจฉาสมณะ ไม่พึงนำบิณฑบาตไปให้ภิกษุบางรูป ไม่พึงให้ภิกษุบางรูปนำบิณฑบาตมาให้.

๓๒. ไม่ลาอุปัชฌายะก่อน ไม่พึงเข้าบ้าน ไม่พึงไปป่าช้า ไม่พึงหลีกไปสู่ทิศ.

๓๓. ถ้าอุปัชฌายะอาพาธ พึงพยาบาทจนตลอดชีวิต พึงรอจนกว่าจะหาย.

อุปัชฌายวัตร จบ

พระครูสิริพัฒนวิกรม

พระสูตร

โดย.. พระมหาปทุม คุณากโร นิสิต ปี ๓

พระพุทธเจ้าเสด็จโปรดองคุลิมาลโจร

โจร น. จุรฺ เถยฺย	หมายถึง	ผู้ร้ายที่ลักขโมยหรือปล้นสะดมทรัพย์สินผู้อื่น
โจรสลัด	หมายถึง	โจรที่ปล้นเรือทางทะเล
โจรห้าร้อย	หมายถึง	ผู้ร้าย, อันธพาล, เกเร
โจรี	หมายถึง	ผู้หญิงเป็นโจร, นางโจร

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวัน อารามของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี เขตพระนครสาวัตถี. ในแว่นแคว้นของพระเจ้าปเสนทิโกศล มีโจรชื่อว่าองคุลิมาลเป็นใจบาปคนหยาบช้า มีฝ่ามือเปื้อนเลือด ปักใจ มั่นในการฆ่าตี ไม่มีความกรุณาในสัตว์ทั้งหลาย.

พระผู้มีพระภาคทรงเสด็จดำเนินไปตามทางที่ องคุลิมาลโจรซุ่มอยู่. พวกคนเลี้ยงโคพวกคนเลี้ยงปศุสัตว์ พวกชาวนาที่เดินมา ได้เห็นพระผู้มีพระภาคเสด็จ ดำเนินไปตามทางที่องคุลิมาลโจรซุ่มอยู่ ครั้นแล้วได้กราบทูลว่า อย่าเดินไปทางนั้น ที่ทางนั้นมีโจรชื่อว่าองคุลิมาลเป็นคนหยาบช้า มีฝ่ามือเปื้อนเลือด ปักใจในการฆ่าตี ไม่มีความกรุณาในสัตว์ทั้งหลาย เขาเข่นฆ่าพวกมนุษย์แล้วเอานิ้วมือร้อยเป็นพวงไว้ แม้บุรุษทั้งหลายก็ยังถึงความพินาศ เพราะมือขององคุลิมาลโจร. เมื่อคนพวกนั้นกราบทูลอย่างนี้แล้ว พระผู้มีพระภาคทรงนิ่งได้เสด็จไปแล้ว.

พระผู้มีพระภาคทรงบันดาลอิทธาภิสังขาร โดยประการที่องคุลิมาลโจรจะวิ่งจนสุดกำลัง ก็ไม่อาจทันพระผู้มีพระภาคผู้เสด็จไปตามปกติ.

องคุลิมาลเห็นพระพุทธองค์ก็จับอาวุธวิ่งไล่ตามไปจนสุดกำลังก็ไม่สามารถไล่ตามได้ทัน มีความดำริว่า น่าอัศจรรย์จริงหนอ ไม่เคยมีเลยด้วยว่าเมื่อก่อน แม้ช้างกำลังวิ่ง ม้ากำลังวิ่ง เนื้อกำลังวิ่ง เราก็ยังวิ่งตามจับได้ แต่ว่าเราวิ่งจนสุดกำลัง ยังไม่อาจทันสมณะนี้ซึ่งเดินไปตามปกติ จึงกล่าวว่า หยุดก่อนสมณะ

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า เราหยุดแล้ว แต่ท่านยังไม่หยุด

องคุลิมาลจึงถามด้วยความสงสัยว่า ท่านยังคงดำเนินไปเหตุไฉนจึงกล่าวว่า เราหยุดแล้ว

จึงตรัสตอบว่า เราวางอาชญาในสัตว์ทั้งหลายจึงชื่อว่าหยุด ส่วนท่านไม่สำรวมในสัตว์ทั้งหลายจึงชื่อว่าไม่หยุด

องคุลิมาลได้ฟังคิดได้ เกิดความเลื่อมใสกราบทูลขอบวช ตามเสด็จพระพุทธองค์กลับไปกรุงสาวัตถีและพักอยู่ในที่นั้น

จากพระสูตรที่กล่าวมานี้ พอที่จะประมวลสรุปในข้อธรรมที่อ้างไว้ ด้วยพระพุทธพจน์ดังนี้

หีนํ ธมฺมํ น เสเวยฺย ปมาเทน น สํวเส
มิจฺฉาทิฏฺฐึ น เสเวยฺย น สิยา โลกวฑฺฒโน ฯ
บัณฑิต ไม่พึงเสพธรรมที่เลว ไม่พึงอยู่ด้วยความประมาท
ไม่พึงเสพมิจฉาทิฏฐิ ไม่พึงเป็นคนรกโลก ฯ

ขุ. ธ. ๒๕/๑๖๗/๕๐

๑. **บุคคลไม่พึงเสพธรรมเลว** องคุลิมาลถึงแม้ว่าจะเป็นคนฉลาดในการศึกษาก็ตาม แต่เพราะความต้องการ ที่จะศึกษาวิชาให้จบเพื่อจะได้กลับบ้านและมีความเคารพในอาจารย์เป็นอย่างมากจึงถูกเพื่อนที่มีความอิจฉาริษยาให้ร้ายยุยงอาจารย์ให้ออกอุบายเช่นนั้น ให้อาจารย์เข้าใจผิดคิดว่าฤกษ์โจรมาถึงแล้ว เพราะเคยถูกโหรหลวงทำนายไว้เมื่อตอนองคุลิมาลเกิด เกิดมีสายอสนีบาตฟาดฟันยังพระคลังแสง

จึงถูกขับออกจากสำนักหนีเข้าไปอยู่ในป่า จึงเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ เกิดการมองโลกในแง่ร้ายเห็นทุกคนเป็นคนไม่ดีเหมือนกับอาจารย์และเพื่อนร่วมสำนักเรียน เมื่อพบใครที่ผ่านมาจึงต้องฆ่าให้หมดแล้วตัดนิ้วมือมาร้อยเป็นพวงแขวนคอ

(ในที่บางแห่งกล่าวว่า วิชาที่เรียนนั้นจะต้องฆ่าคนให้ครบจำนวน ๑,๐๐๐ คน แต่เกิดความ สับสนจำไม่ได้จึงตัดนิ้วร้อยไว้ ถึงจะสำเร็จ ถึงแม้ประเพณีของพราหมณ์จะบัญญัติห้ามการเบียดเบียนชีวิตไว้ก็ตาม จึงตัดสินใจเข้าป่าฆ่าคน)

๒. พระเจ้าปเสนทิโกศลเตรียมที่จะยกทัพออกปราบโจรองคุลิมาล เสด็จไปเฝ้า พระผู้มีพระภาคเจ้าก่อน พระพุทธองค์ตรัสถามว่า ถ้าพบโจรองคุลิมาลบวช แล้วตั้งอยู่ ในคุณธรรมจะทรงทำอย่างไร พระเจ้าปเสนทิกราบทูลว่า จะอภิวาท จะปวารณาถวาย ด้วยปัจจัย ๔ และถวายความคุ้มครองอันเป็นธรรม แต่องคุลิมาลเป็นโจรใจบาปหยาบช้า ไม่เป็นเช่นนั้นแน่ พระพุทธองค์จึงทรงแนะนำให้รู้จักภิกษุบวชใหม่รูปหนึ่ง ซึ่งนั่งอยู่ใน ที่เข้าเฝ้าด้วยว่าเป็นองคุลิมาล พระเจ้าปเสนทิทรงตกพระทัยกลัว กราบทูลสรรเสริญ พระผู้มีพระภาค เพราะไม่มีผู้ใดสามารถปราบองคุลิมาลโจรได้ด้วยท่อนไม้และศัสตรา แต่พระองค์ทรงปราบได้โดยไม่ต้องใช้อาวุธเลย พระภิกษุองคุลิมาลตั้งแต่บวชแล้ว ไม่ประมาท ไม่เผลอสติ ไม่ทำความวิบัติให้แก่ใครอีก มีสติตั้งมั่น บำเพ็ญสมณธรรมสำเร็จเป็นพระอรหันต์ เปลื้องตนออกจากวัฏฏะสงสาร

๓. เพราะความรู้เท่าไม่ถึงกราณ์ขององคุลิมาล อาจารย์ถูกลูกศิษย์ของตนเองยุยงจนเกิดความเข้าใจผิด จึงขับไล่องคุลิมาลออกไปอยู่ป่าต้องทำปาณาติบาตต่อชีวิตมนุษย์ เป็นจำนวนมากเช่นนั้นอันเป็นการแสดงให้เห็นว่าถ้าคบบุคคลที่ไม่ดีมีแต่ภัยและความวิบัติ แต่กลับได้กัลยาณมิตรคือพระพุทธเจ้าแนะนำ กลับมีชีวิตใหม่ เมื่อได้พบบุคคลที่ดี ย่อมเกิดศักดิ์ศรีทางโลกและทางธรรม

อันเพื่อนแท้แม้มีหนึ่งถึงจะน้อย ดีกว่าร้อยเพื่อนคิดริษยา
เกลือก้อนหนึ่งถึงน้อยด้อยราคา ยังมีค่ากว่าน้ำเค็มเต็มทะเล.

หลังจากบวชแล้วท่านไปบิณฑบาตก็ถูกก้อนดิน ก้อนกรวด ท่อนไม้ ที่เขาขว้าง ถูกศีรษะแตก มีโลหิตไหล สังฆาฏิขาดวิ่น เพราะความโกรธแค้นของชาวบ้าน แต่ท่านมิได้โกรธใครหรือจะฆ่าใครอีกเลย

๔. ไม่เป็นคนรกโลก พระองคุลิมาลท่านได้ปฏิบัติตนเป็นที่น่าเลื่อมใสอย่างยิ่ง มีจิตใจเมตตาต่อสัตว์โลกทั่วไป ยอมรับผลกรรมของตนเองที่ได้ล่วงเกินเบียดเบียนชีวิตผู้อื่น ปฏิบัติตนให้มีคุณค่าต่อสังคม วันหนึ่งท่านไปบิณฑบาตพบหญิงมีครรภ์แก่หนีพระองคุลิมาลด้วยความกลัว จึงตั้งจิตเมตตา อธิษฐานสัจจะวาจาให้พรว่า...

"ดูกรน้องหญิง ตั้งแต่เราเกิดแล้วในอริยชาติ จะได้รู้สึกว่าแกล้งปลงสัตว์เสียจากชีวิตหามิได้ ด้วยสัจจวาจานี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่าน ขอความสวัสดีจงมีแก่ครรภ์ของท่านเถิด." หญิงนั้นคลอดทารกด้วยความสวัสดี

สังคมมีความเปลี่ยนแปลงจากครั้งพุทธกาลไปมากจากพระสูตรนี้มองเห็นว่า อหิงสกะเป็นผู้มีปัญญากลับเป็นโจรไปเพราะความอิจฉาริษยาของเพื่อนทั้งหลาย เป็นเหตุให้เป็นเช่นนั้น และอาจารย์เองก็มีความเชื่อในคำทำนายด้วยในปัจจุบันประเทศไทย เราบอบช้ำมากจากภัยธรรมชาติ เช่นน้ำท่วม ยังกลับมาเดือดร้อนวุ่นวาย จากบุคคลอีก เช่น มีโจรชุกชุม มีคดีต่าง ๆ เกิดขึ้น เช่น ปล้นร้านทองเพื่อชดใช้หนี้สิน การพนัน ฉุดคร่าอนาจารเด็กนักเรียนไปกระทำชำเรา วัยรุ่นตกเป็นทาสยาเสพติด ชอบดื่มสุรา ขับรถซิ่งวิ่งบนถนนหลวงรบกวนชาวบ้าน เผาโรงเรียน สถานที่ราชการ ลอบฆ่าเจ้าหน้าที่รัฐ ครู ทหาร ตำรวจ ตลอดถึงชีวิตของผู้บริสุทธิ์ ด้วยการวางระเบิดตามสถานที่ต่าง ๆ มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจำนวนมาก นับเป็นการต้อนรับปีหมูที่ไม่สวยงาม ควรที่จะเป็นหมูสีทองเหลืองอร่ามงามตา กลับกลายเป็นหมูที่เปรอะเปื้อนไปด้วยเลือดของประชาชนคนบริสุทธิ์ ต้องพลอยได้รับเคราะห์กรรมจากการกระทำของผู้ไม่มีศาสนา

การที่กล่าวเช่นนี้ได้ ก็ด้วยคำสอนในศาสนาของตนสอนไม่ให้มีการเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น รู้จักรักและหวงแหนชีวิตและแผ่นดินเกิด การที่กระทำการเช่นนั้นได้ไม่ใช่ จะเป็นความประสงค์ของพระเจ้าองค์ใด หรือการพลีชีพตัวเองด้วยการริดรอนชีวิตผู้อื่นก็ไม่ได้หมายความว่าจะได้อยู่กับพระเจ้าที่ตนรักและบูชา

คนในสมัยนี้โหดร้ายกว่าองคุลิมาล ไม่ใช่โจร ควรเรียกว่าอันธพาล เพราะไม่รู้ถึงดี-ชั่ว เลยเกะกะทำเป็นคนรกโลก สามารถทำได้ทุกอย่างตามความพอใจของตนเองและขบวนการของตน กลับตัวกลับใจได้ยาก ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความประมาทขาดความรับผิดชอบ มักคบเพื่อนที่มีความคิดวิปริต ผิดศีลธรรม ทำความเสียหายพินาศอย่างใหญ่หลวงไม่ได้ทำประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมส่วนรวมเลย ถือเป็นการประทุษร้ายตนเองยิ่งกว่าโจรกับโจร ไพรีกับไพรี ทำความพินาศให้แก่กัน ส่วนจิตที่ตั้งไว้ผิดพึงทำความเสียหายยิ่งกว่านั้น

เมตตาความรักความสงสารเท่านั้น ที่จะช่วยค้ำจุนให้โลกใบนี้สงบเย็นลงได้ มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันช่วยกันปฏิบัติตามพระบรมราโชวาทว่าคนไทยต้องรู้รักสามัคคี มีความพอเพียง รักแผ่นดินถิ่นเกิด หลายคนหวังเป็นอย่างยิ่งที่ในปีใหม่นี้ จะเห็นคนไทยมีใบหน้าเปื้อนด้วยรอยยิ้มและเป็นรอยยิ้มที่มีแต่ความสุข สวัสดี.

พระอภิธรรม

โดย... พระมหาสมชาย สุขาวหโน

กรรมและการให้ผลของกรรม

อุปฆาตกกรรม

พระพุทธองค์ทรงตรัสดำรัสไว้ คนเราไซร้กำเนิดเกิดมานี้
จะลำบากยากไร้หรือได้ดี ย่อมอยู่ที่ผลกรรมเคยทำมา
ใครเคยทำกรรมใดไว้ในชาติก่อน ย่อมสะท้อนผลลัพธ์กลับมาหา
เหมือนกับการหว่านข้าวของชาวนา ผลออกมาย่อมเป็นเช่นเผ่าพันธุ์

ขอความเจริญในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จงมีแก่ท่านผู้อ่านผู้มีศรัทธา ผู้มีปัญญาทั้งหลาย รายการธรรมะกรรมและการให้ผลของกรรม ได้กลับมา พบปะกับท่านทั้งหลายตามเช่นเคย ก็ขออนุโมทนากุศลเจตนาของทุกท่านที่ได้ตั้งใจติดตามจุลสารพุทธโฆสสัมพันธ์ที่คณะพระนิสิตทุกรูปทุกชั้นได้มีความพยายามตั้งใจอย่างแรงกล้า ในการที่จะคิดแต่ง โดยมีการคัดเลือกจากคัมภีร์พระไตรปิฎก ซึ่งเป็น คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า อันเป็นสัจธรรมตามความเป็นจริง เพื่อให้ท่านทั้งหลาย ได้เข้าใจในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะเรื่องของกรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะทิ้งไปไม่ได้ เพราะเรื่องของกรรมเป็นเรื่องที่ละเอียดและลึกซึ้ง ที่เราไม่เคยฟังและไม่เคยศึกษานั้นจะเข้าใจได้ เพราะคนเราที่เกิดมานั้นก็ด้วยอำนาจ ของกรรม กรรมเท่านั้นที่จะทำให้สัตว์ทั้งหลายเกิดมามีความสุขและมีความทุกข์ เช่น บางคนเพิ่งจะมาปฏิสนธิในครรภ์ของมารดาซึ่งยังไม่เกิดออกมาจากท้องเลย ตายก่อนก็มี หรือบางคนเกิดมามีอายุยังไม่นานเท่าไรตายก่อนอายุก็มี หรือบางคน เกิดมามีหน้าตาสวยงดงามและเลวทราม หรือมีปัญญามากน้อยไม่เท่ากันก็มี ดังนั้น เรื่องเหล่านี้จะไปโทษใครก็ไม่ได้ เราทำกรรมเอง ย่อมได้รับผลเอง กรรมเท่านั้นที่จะนำผู้กระทำให้เป็นคนดีและเป็นคนชั่ว สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรมในคราวที่แล้วนั้น คือ พูดเกี่ยวกับเรื่องของอุปปีฬิกกรรม ซึ่งเป็นกรรมที่มีหน้าที่ในการที่จะเบียดเบียนกรรมอื่นๆ แต่สำหรับคราวนี้ จะได้ยกเรื่องของอุปฆาตกกรรมมาอธิบายให้ท่านทั้งหลายได้เข้าใจแจ่มแจ้งมากกว่านั้นอีก

อุปฆาตกกรรม เป็นกรรมที่มีหน้าที่ตัดกรรมอื่น และรูปนามที่เกิดจากกรรมอื่น องค์ธรรมได้แก่ อกุศลกรรม ๑๒ และกุศลกรรม ๒๑ ดวง ดวงใดดวงหนึ่งแล้วแต่การนึกคิดในการกระทำกรรมของท่านผู้เป็นเจ้าของแห่งกรรมนั้น

อุปฆาตกกรรมนี้ ชื่อว่า เป็นกรรมที่มีหน้าที่ตัดกรรมอื่นๆ และวิบากของกรรมอื่นนั้นให้สิ้นไปอย่างเด็ดขาด ต่างกันกับอุปปีฬิกกรรม ซึ่งมีหน้าที่เพียงแต่เบียดเบียนกรรมอื่นๆ และวิบากกรรมนั้นมิให้เจริญขึ้น หรือทำให้มีกำลังในการให้ผลนั้นน้อยลงเท่านั้น

ส่วนอุปฆาตกกรรมนี้ เป็นชนิดที่ตัดกรรมอื่นๆ อย่างเด็ดขาด เมื่อตัดกรรมใดแล้ว กรรมนั้นไม่สามารถส่งผลให้เกิดขึ้นได้อีกต่อไป และถ้าตัดวิบากของกรรมนั้นแล้ว คือหมายความว่า ตัดร่างกาย หรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของผู้นั้น จะต้องเสียไปจนตลอดชีวิต หรือไม่เช่นนั้นแล้วก็ตัดชีวิตของผู้นั้นให้สิ้นไปเลย นี่เป็นหน้าที่ของอุปฆาตกกรรมซึ่งมีอำนาจร้ายแรงมาก

อุปฆาตกกรรมนั้นมีหน้าที่ ๒ ประการ คือ

๑. ตัดชนกกรรมอื่นๆ เพื่อมิให้มีโอกาสส่งผลต่อไป

๒. ตัดรูปนามที่เกิดจากชนกกรรมนั้นให้สูญเสียไป

ซึ่งจะได้ทราบชัดในหน้าที่แต่ละอย่างดังต่อไปนี้

๑. อุปฆาตกกรรมที่มีหน้าที่ตัดชนกกรรมอื่นๆ เพื่อมิให้มีโอกาสส่งผลต่อไปนี้ มีการตัดอยู่ ๓ ประเภท คือ

๑. กุศลอุปฆาตกกรรม ตัดอกุศลชนกกรรมมิให้มีโอกาสส่งผลตลอดไป เช่น พระองคุลิมาล แต่ก่อนจะสำเร็จเป็นพระอรหันต์นั้น ท่านได้เคยฆ่าคนอื่นมามากมายแล้ว ซึ่งกรรมนั้นเป็นอกุศลชนกกรรม นำให้เกิดในนิรยภูมิอย่างแน่นอน ในเมื่อได้พบกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งพระองค์ก็ได้บวชให้ แล้วให้เจริญวิปัสสนากรรมมัฏฐานจนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ด้วยอำนาจอรหัตมรรคกุศลกรรม เป็นกุศลอุปฆาตกกรรมตัดอกุศลชนกกรรม ที่ได้กระทำในภพนี้ และภพชาติปางก่อนนั้น มิให้มีโอกาสส่งผล

ตลอดไป เป็นพรหมบุคคลในพรหมภูมิอย่างเดียวเท่านั้น ไม่มีฐานะที่จะเป็นอุปถัมภกกรรมได้

๒. กุศลอุปฆาตกกรรม ตัดกุศลชนกกรรมอื่นมิให้มีโอกาสส่งผลได้ตลอดไป เช่น บางคนที่เคยทำทานกุศลและมหัคคตกุศลกรรมไว้แล้ว ต่อมาเจริญวิปัสสนากรรมมัฏฐาน จนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ ทานกุศลนั้นไม่สามารถส่งผลให้เกิดเป็นมนุษย์หรือเทวดาได้ และมหัคคตกุศลก็ไม่สามารถส่งผลให้เกิดเป็นพรหมได้เพราะอำนาจแห่งอรหัตตมรรคกุศล นั่นเอง เป็นกุศลอุปฆาตกกรรม ตัดกุศลชนกกรรมอื่นๆ เสียมิให้มีโอกาสได้ส่งผลอีกต่อไป

๓. อกุศลอุปฆาตกกรรม ตัดกุศลชนกกรรมมิให้มีโอกาสได้ส่งผลตลอดไป เช่น พระเทวทัตได้เคยเจริญสมถกรรมมัฏฐานจนสำเร็จฌานอภิญญา ต่อมาได้กระทำโลหิตตุปบาท และทำสังฆเภท ซึ่งเป็นอนันตริยกรรม ครั้นเมื่อตายลงพระเทวทัตต้องไปเกิด ในอเวจีมหานรกเสวยทุกข์สิ้นกาลนาน ทั้งนี้เพราะอนันตริยกรรมที่ท่านได้กระทำไว้นั้น เป็นอกุศลอุปฆาตกกรรม ตัดมหัคคตกุศลชนกกรรมมิให้มีโอกาสได้ไปเกิดในพรหมโลก

ฉะนั้นท่านผู้มีปัญญาทั้งหลายเรื่องของกรรมเป็นเรื่องที่มีจริงแน่นอน ว่าเราเป็นเจ้าของกรรมกระทำกรรมเช่นใด ผู้เป็นเจ้าของแห่งกรรมจะต้องได้รับผลเป็นเช่นนั้น หว่านพืชเช่นใดจะต้องได้รับพืชเช่นนั้นตามที่ตนหว่านทีเดียว ดังนั้นเพื่อที่จะกำจัดอกุศลกรรมทั้งหลายให้เบาบางลง เราจะต้องมาช่วยกันทำความเข้าใน เรื่องของกรรม ให้เข้าใจก่อน จึงชีวิตของเรานั้นจะประสบแต่ความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี

ลักษณ์บาฬี

โดย... พระมหาเสวย ติสฺสวํโส นิสิต ปี ๓

สนธิกิริโยปกรณ์

สนธิเป็นวิธีต่อศัพท์และอักขระให้เนื่องกันเพื่อย่นอักขระให้น้อยลงอันเป็นอุปการะแก่การแต่งฉันท์ประการหนึ่ง และเพื่อให้ถ้อยคำสละสลวย

การต่อศัพท์มี ๒ อย่าง คือ

๑. ต่อศัพท์ที่มีวิภัตติ ให้เนื่องด้วยศัพท์ที่มีวิภัตติ เช่น จตฺตาโร อิเม = จตฺตาโรเม

๒. ต่อบทสมาส ย่ออักษรให้น้อยลง เช่น กต อุปกาโร = กโตปกาโร

การต่ออักขระด้วยอักขระนั้น จัดเป็น ๓ ตามความที่เป็นประธานก่อน

๑. สระสนธิ ต่อสระ

๒. พยัญชนะสนธิ ต่อพยัญชนะ

๓. นิคคหิตสนธิ ต่อนิคคหิต

สนธิกิริโยปกรณ์ วิธีเป็นอุปการะแก่การทำสนธิมี ๘ อย่าง คือ

๑. โลโป ลบ

๒. อาเทโส แปลง

๓. อาคโม ลงตัวอักษรใหม่

๔. วิกาโร ทำให้ผิดจากของเดิม

๕. ปกติ ปรกติ

๖. ทีโฆ ทำให้ยาว

๗. รสฺสํ ทำให้สั้น

๘. สญฺโญโค ซ้อนตัว

๑. โลโป (โลปนิคคหิตสนธิ)

ได้แก่ การลบนิคคหิต จะลบได้นั้น มีหลักว่า ต้องมีสระ หรือพยัญชนะอยู่หลังมีกฎดังนี้

๑. มีสระอยู่หลัง นิคคหิตอยู่หน้า ลบได้บ้าง

อุ. ตาสํ + อหํ = ตาสาหํ, วิทูนํ + อคฺคํ = วิทูนคฺคํ เป็นต้น

๒. มีพยัญชนะอยู่หลัง นิคคหิตอยู่หน้า ลบได้บ้าง

อุ. อริยสจฺจานํ + ทสฺสนํ = อริยสจฺจานทสฺสนํ เป็นต้น

๒. อาเทโส (อาเทสนิคคหิตสนธิ)

มีหลักใหญ่ ๆ ดังนี้

๑. มีพยัญชนะวรรคอยู่หลัง แปลงนิคคหิต เป็นพยัญชนะที่วรรคของตนได้ แปลงนิคคหิตเป็น

ง.	อุ.	สรณํ คโต	เป็น	สรณงฺคโต
ญ.	อุ.	ปุปฺผํ จ	เป็น	ปุปฺผญฺจ
ณ.	อุ.	สํ ฐาตุํ	เป็น	สณฺฐาตุํ
น.	อุ.	กึ นุโข	เป็น	กินฺนุโข
ม.	อุ.	ตํ ปิ	เป็น	ตมฺปิ

๒. ถ้า เอ หรือ ห อยู่หลัง แปลงนิคคหิต เป็น ญ

อุ. ตํ เอว = ตญฺเญว, เอวํ หิ = เอวญฺหิ เป็นต้น

๓. ถ้า ย อยู่หลัง แปลงนิคคหิต กับ ย เป็น ญฺญ

อุ. สํ โยโค = สญฺโยโค, สํ ยุตํ = สญฺญุตํ เป็นต้น

๔. ถ้าสระอยู่เบื้องหลัง แปลงนิคคหิตเป็น ม และ ท

อุ. ตํ อหํ = ตมฺหํ, เอตํ อโวจ = เอตทโวจ เป็นต้น

๕. ในสทฺทนีติว่า ถ้า ล อยู่หลังแปลงนิคคหิตเป็น ล

อุ. ปุํ ลิงฺคํ = ปุลฺลิงฺคํ เป็นต้น

๓. อาคโม (อาคมนิคคหิตสนธิ)

การลงอาคมนิคคหิตสนธินั้น มีกฎว่า สระก็ดี พยัญชนะก็ดี เมื่ออยู่หลังลงนิคคหิตอาคมได้บ้าง

อุ. จกฺขุ อุทปาทิ = จกฺขุํอุทปาทิ, อว สิโร = อวํสิโร เป็นต้น

ย อาคม อุ. ยถา อิทํ เป็น ยถายิทํ, น อิมสฺส เป็น นยิมสฺส
ว อาคม อุ. อุ ทิกฺขติ เป็น วุทิกฺขติ
ม อาคม อุ. ครุ เอสฺสติ เป็น ครุเมสฺสติ, กสา อิว เป็น กสามิว
ท อาคม อุ. อตฺต อตฺโถ เป็น อตฺตทตฺโถ, สมฺม อญฺญา เป็น สมฺมทญฺญ
น อาคม อุ. อิโต อายติ เป็น อิโตนายติ, จิรํ อายติ เป็น จิรนฺนายติ
ต อาคม อุ. ตสฺมา อิห เป็น ตสฺมาติห, อชฺช อคฺเค เป็น อชฺชตคฺเค
ร อาคม อุ. สพฺภิ เอว เป็น สพฺภิเรว, อารคฺเค อิว เป็น อารคฺเคริว
ฬ อาคม อุ. ฉ อภิญฺญา เป็น ฉฬภิญฺญา, ฉ อายตนํ เป็น ฉฬายตนํ

ในสทฺทนีติว่า ลง ห อาคมบ้างก็ได้

อุ. สุ อุชุ เป็น สุหุชุ, สุ อุฏฺฐิตํ เป็น สุหุฏฺฐิตํ เป็นต้น

๔. ปกติ (ปกติพยัญชนะสนธิ)

ไม่มีพิเศษอันใด ดุจปกติสระ มีคตินัยเดียวกันดังกล่าวมาแล้ว คือ คงไว้ตามเดิม

อุ. สาธุ เป็น สาธุ ไม่แปลงเป็น สาหุ เป็นต้น

๕. สญฺโญโค (สัญโญคพยัญชนะสนธิ)

การซ้อน มี ๒ อย่าง คือ ซ้อนพยัญชนะที่มีรูปเหมือนกัน กับ ซ้อนพยัญชนะมีรูปไม่เหมือนกัน

๑. ซ้อนพยัญชนะที่มีรูปเหมือนกัน

อุ. อิธ ปโมทติ = อิธปฺปโมทติ, จาตุ ทสี = จาตุทฺทสี เป็นต้น

๒. ซ้อนพยัญชนะที่มีรูปไม่เหมือนกัน คือ

- เอาพยัญชนะที่ ๑ ซ้อนหน้าพยัญชนะที่ ๒ เอาพยัญชนะที่ ๓ ซ้อนหน้าพยัญชนะที่ ๔ ในวรรคของตนได้

อุ. จตฺตาริ ฐานานิ = จตฺตาริฏฺฐานานิ,
เอโสว จ ฌานผโล = เอโสวจชฺฌานผโล เป็นต้น

- เอาพยัญชนะที่สุดวรรคของตน ซ้อนหน้าพยัญชนะที่สุดวรรคของตนได้

อุ. กมฺมํ จาติ = กมฺมญฺจาติ เป็นต้น

นิคคหิตสนธิ

ได้สนธิกิริโยปกรณ์ ๔ คือ โลโป, อาเทโส, อาคโม และปกติ (ยกเว้น วิกาโร, ทีโฆ, รสฺสํ และสญฺโญโค เสียเท่านั้น)

พยัญชนะสนธิ

ได้สนธิกิริโยปกรณ์ คือ โลโป, อาเทโส, อาคโม, ปกติ และสัญโญโค เว้นแต่ วิกาโร, ทีโฆ และรสฺสํ เพราะวิธีเหล่านี้ใช้เฉพาะสระสนธิเท่านั้น

๑. โลโป (โลปพยัญชนะสนธิ)

มีกฎคือ เมื่อลบสระเบื้องปลายที่มีนิคคหิตอยู่หน้าแล้ว พยัญชนะหลังเรียงซ้อนกัน ๒ ตัว ลบทิ้งเสียตัวหนึ่ง

อุ. เอวํ อสฺส = เอวํส ปุปฺผํ อสฺสา = ปุปฺผํสา เป็นต้น

๒. อาเทโส (อาเทสพยัญชนะสนธิ)

ได้แก่ แปลงพยัญชนะเป็นพยัญชนะ มีหลักวิธีทำหลายอย่าง ดังนี้

๑) อาเทสพยัญชนะที่นิยมสระ หมายความว่า นิยมบทหลังเป็นสระ มีหลักว่า ถ้ามีสระอยู่หลัง

- แปลง ติ ที่ท่านทำเป็น ตฺย แล้วให้เป็น จฺจ บ้าง

อุ. อิติ เอตํ = อิจฺเจตํ ปติ อุตฺตริตฺวา = ปจฺจุตฺตริตฺวา

- แปลง ธ เป็น ท บ้าง อุ. อิธ อหํ = อิทาหํ
- แปลง อภิ เป็น อพฺภ บ้าง อุ. อภิ อุคฺคจฺฉติ = อพฺภุคฺคจฺฉติ
- แปลง อธิ เป็น อชฺฌ อุ. อธิ โอกาโส = อชฺโฌกาโส

๒) อาเทสนิยมพยัญชนะ คือ นิยมพยัญชนะอยู่หลัง มีหลักว่า แปลง อว เป็น โอ

อุ. อว นทฺธา เป็น โอนทฺธา

๓) ไม่นิยมเลย เช่น แปลง ธ เป็น ห อุ. สาธุ ทสฺสนํ = สาหุทสฺสนํ เป็นต้น

๓. อาคโม (อาคมพยัญชนะสนธิ)

ลงได้ ๘ ตัว คือ ย ว ม ท น ต ร ฬ มีกฎว่า ต้องมีสระอยู่เบื้องหลัง จึงจะลงอาคมเหล่านี้ได้ มีอุทาหรณ์ ดังนี้

๔. ปกติ (ปกตินิคคหิตสนธิ)

ไม่มีพิเศษอันใด ดังกล่าวมาแล้วในปกติสระ และพยัญชนะสนธิ คือ คงไว้ตามเดิม

อุ. เช่น ธมฺมํ จเร ก็คงเป็น ธมฺมํจเร ไม่แปลง นิคคหิต เป็น ญ ให้เป็น ธมฺมญฺจเร เป็นต้น

ธรรมมาลา

โดย... พระนิติกาล ฐานจาโร นิสิตปี ๓

กับความเป็นพุทธ

****

แปลตามตรง ตามศัพท์เกี่ยว กับพุทธะ ในวาระ สืบสาน แห่งกาลฝน
ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ห่างพาลชน ฤๅแปลว่า ผู้พ้น กิเลสกาม
โลภะ โทสะ โมหะ เลิกละลด ทุกหยาดหยด ละอองชั่ว ไม่มั่วหา
ตำแหน่งสูง ไม่ฝักใฝ่ ในพารา มิไขว่คว้า เอื้อมดาว ให้ร้าวทรวง
ฤดูแห่งพื้น พิภพ สงบนิ่ง สรรพสิ่ง ใดใด ห่างไกลบ่วง
มนุษย์ ต่างรู้จัก การตักตวง เข้าสู่ช่วง พักผ่อน นอนเยียวยา
ยังมีข่าว ตัดตอน อาทรเอื้อ เจ้าพ่อเหลือ มากมาย ยังขายหน้า
ยกย่องคน บางเหล่า ไม่เข้าตา อนิจจา เมืองไทย ยังไร้คาน
พุทธะแปลว่า ผู้ตื่น ต้องยืนหลัก เลือกที่รัก ผลักที่ชัง ยังเล่าขาน
ตาวันฉาย อรุณฤกษ์ พุทธเบิกบาน ธรรมทาน ซึ้งซึ้ง เข้าถึงใจ
อยู่กับความ เป็นพุทธ ย้ำจุดหมาย กระดากอาย ภาพวันวัน ทำหวั่นไหว
มีปัญหา ข้องขัดอยู่ ถามผู้ใด ภาพสงฆ์ไทย ยังค้างคา นิทราเพลิน
แปลตามตรง พุทธะ มนะตื่น มองจุดยืน เลือนลาง พาห่างเหิน
ไกลจากธรรม ไกลจากพ่อ ทดท้อเกิน เพราะบาทเดิน ปัจจุบันนั้น ขายพุทธ

****

ช. ศรีนอก

อวยพรปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๐

########

มนัสน้อม นมัสการ พระไตรรัตน์ ช่วยขจัด ปัดร้าย อย่ากรายใกล้
ให้พี่น้อง ผองข้า ทั่วฟ้าไทย จงสุขใจ ได้ดี มีทั่วกัน
แม้นท่านใด ได้ทุกข์ ไม่สุขสันต์ ขอจงพลัน ได้สุข สนุกสนาน
ท่ามกลางญาติ พี่น้อง ผองวงศ์วาน สุขสำราญ เปรมปรี ทุกวี่วัน
แม้นท่านใด ได้สุข สนุกแล้ว จงอย่าแคล้ว คลาดไป เป็นโศกศัลย์
จงได้สุข เกษมศรี ชั่วชีวัน อย่ามีอัน พลัดพราก จากสุขเลย ฯ

########

ปมุตฺโต ภิกฺขุ

สูคือไทย

########

นึกถึงวัน ก่อนเก่า ของเราเถิด ว่าเคยเกิด อะไร กับไทยบ้าง
แต่เพราะรัก สามัคคี ไม่มีจาง ไทยจึงสร้าง ตัวตน ให้พ้นภัย
แม้หลายครา หลายครั้ง เคยพลั้งพลาด ถูกต่างชาติ ย่ำยี ที่อาศัย
ผืนแผ่นดิน แผ่นฟ้า ต้องคราไคล ต้องพลัดไป ถูกเขาริบ หลายสิบครา
แต่เรายืน หยัดอยู่ สู้ต่อได้ เพราะดวงใจ รวมพลัง ไม่กังขา
ไทยจึงยัง เป็นไทย วิไลตา ทั่วโลกหล้า ได้รับรู้ สูคือไทย
อย่ามัวแย่ง แข่งกัน ปันกิเลส อันเป็นเหตุ ฉิบหาย ทั้งนายไพร่
สามัคคี กันเถิด พี่น้องไทย ชาติจะได้ รุ่งโรจน์ โชติชัชวาล ฯ

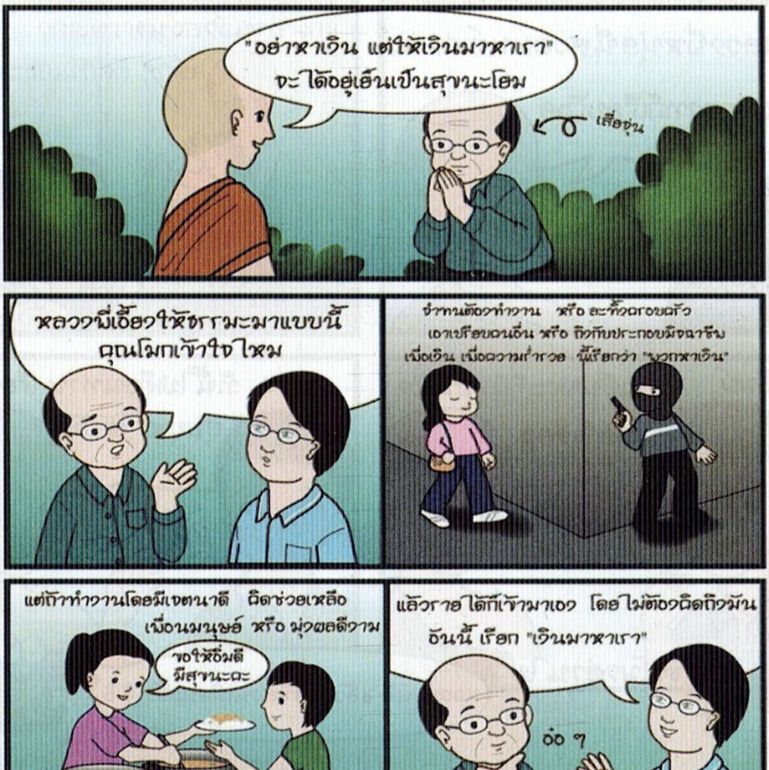
########

ปมุตฺโต ภิกฺขุ

ลดอุณหภูมิ

โดย... พระมหาวันชัย อติธมฺโม นิสิตปี ๓

ฉบับนี้ ก็ยังคงเป็นการ์ตูนธรรมะจาก Budpage.com อีกเช่นเคย และหวังว่าเจ้าของผลงาน คงอนุโมทนาในกุศลเจตนานี้ เชิญติดตามได้เลย...

ขอให้มีความสุขทุกท่าน ตลอดปี พ.ศ. ๒๕๔๙

พระวันชัย อติธมฺโม นิสิต ปี ๒

มารู้จัก ศัพท์อภิธาน

โดย... พระมหาไพวรรณ์ ปภากโร นิสิตปี ๓ (บาลี)

เสียงของพระพุทธเจ้าและเสียงของพรหม

กราบคารวะพ่อแม่ครูบาอาจารย์ และสวัสดีเพื่อน ๆ ชาวพุทธโฆสสัมพันธ์ ผู้สนใจใคร่ในการศึกษาทุกๆ ท่าน ด้วยความเคารพและนับถืออย่างสูงยิ่ง

ก็เวียนมาพบปะกันมาอีกวาระหนึ่ง ในส่วนของอภิธานที่ผู้เขียนได้นำเสนอไปในครั้งก่อน คือศัพท์ว่า "พุทฺโธ" และอีกเช่นกันกับครั้งนี้ ก็คงไม่ไกลจากพระพุทธองค์เท่าไรนัก

โอกาสนี้ขอนำเสนออภิธานศัพท์ ว่าด้วยเรื่อง "เสียง" คือ เสียงมีองค์ ๘ ได้แก่ เสียงของพรหม และเสียงของพระพุทธเจ้า ดังพระบาลีว่า

“อฏฺฐงฺคสมนฺนาคโต โข ปนสฺส โภโต โคตมสฺส มุขโต โฆโส นิจฺฉรติ วิสฺสฏฺโฐ จ วิญฺเญยฺโย จ มญฺชุ จ สวนีโย จ พินฺทุ จ อวิสารี จ คมฺภีโร จ นินฺนาที จ”

“พระสุรเสียงที่เปล่งออกจากพระโอษฐ์ของพระโคดมผู้เจริญนั้น ประกอบด้วยองค์ ๘ คือ สละสลวย ชัดเจน ไพเราะ เสนาะโสต กลมกล่อม ไม่เครือพร่า ลุ่มลึก และก้องกังวาน”

คัมภีร์พระอภิธาน ประพันธ์ไว้ในคาถาที่ ๑๒๙ ว่า...

“วิสฺสฏฺฐมญฺชุ วิญฺเญยฺยา สวนียาวิสาริโน
พินฺทุ คมฺภีร นินฺนาที เตฺยวมฏฺฐงฺคิโก สโร”

แต่ละศัพท์มีความหมาย รูปวิเคราะห์ว่าการแยกศัพท์ให้เห็นธาตุและปัจจัยตัวเดิม ดังต่อไปนี้

๑. วิสฺสฏฺฐ (วิ+สชฺช สงฺเค+ต) เสียงใส,เสียงชัดเจน, เสียงเป็นวรรคเป็นตอน. วิสชฺชียเต น ลคฺคียเต เสมฺหาทีหิติ วิสฺสฏฺโฐ เสียงที่เปล่งออกมาโดยไม่มีเสมหะเป็นต้นติดคอ ชื่อว่า วิสสัฏฐะ (ซ้อน สฺ, อาเทศ ต เป็น ฐ, ญฺช เป็น ฏฺ)

๒. มญฺชุ (มน ญาเน+ชุ) เสียงไพเราะ. มานิตพฺพนฺติ มญฺชุ เสียงที่น่ายกย่อง ชื่อว่า มัญชุ (อาเทศ นฺ เป็น ญฺ). สุณนฺตานํ วา มนํ รญฺเชตีติ มญฺชุ หรือเสียงที่ประทับใจผู้ฟัง ชื่อว่า มัญชุ

๓. วิญฺเญยฺย (วิ+ญา อวโพธเน+เณยฺย) เสียงชัดเจน, เสียงใส. สุเขเนว วิชานิตพฺพตฺตา วิญฺเญยฺโย เสียงชื่อว่า วิญเญยยะ เพราะเป็นเสียงที่ฟังเข้าใจง่าย (ซ้อน ญฺ, ลบ ณฺ, และสระหน้า)

๔. สวนีย (สุ สวเน+อนีย) เสียงเสนาะโสต. หิตสุขนิปฺผาทนโต โสตพฺโพติ สวนีโย เสียงที่ควรฟังเพราะสามารถทำให้สำเร็จประโยชน์ได้ ชื่อว่า สวนียะ (วุทธิ อุ เป็น โอ, อาเทศ โอ เป็น อว)

๕. อวิสารี (น+วิ+สร คติยํ+ณี) เสียงไม่เครือพร่า. พหิทฺธาปริสา องฺคุลิมตฺตมฺปิ น วิสรติ น คจฺฉตีติ อวิสารี เสียงที่ไม่ขาดสายแม้องคุลีเดียว จากบริษัทที่ฟังอยู่ข้างนอก ชื่อว่า อวิสารี. วิวิเธน วา น สรตีติ อวิสารี, ฉินฺนสฺสรานํ วิย เทวธา น โหตีตฺยตฺโถ เสียงที่ไม่แตกพร่า ชื่อว่า อวิสารี, หมายถึงเสียงที่ไม่ขาดกระท่อนกระแท่น (อาเทศ น เป็น อ, ลบ ณฺ, วุทธิ อ เป็น อา)

๖.พินฺทุ,วินฺทุ (วิท ลาเภ+นิคฺคหิตาคม+อุ) เสียงกลมกล่อม. วินฺทียเต ลพฺภเตติ พินฺทุ เสียงที่ผู้ฟังได้ยิน ชื่อว่า พินทุและวินทุ (อาเทศ ว เป็น พ บ้าง, นิคหิตเป็น นฺ). วฏฺฏตฺตา วา พินฺทุ เสียงที่ชื่อว่าพินทุ เพราะเป็นเสียงกลมกล่อม

๗. คมฺภีร (คมฺ คติมฺหิ+อิร) เสียงลุ่มลึก. ปญฺจนํ ฐานคตีนํ ทูรฏฺฐานคโต ชาตตฺตา คมฺภีโร ชื่อว่า คัมภีระ เพราะเป็นเสียงที่เกิดไกลฐานของเสียงทั้ง ๕ (ลง ภฺ อาคม). เสียงคัมภีระนี้เกิดจากฐาน ๒ คือ กัณฐฐานและอุรฐาน วันฐาน ๕ คือ ตาลุ มุทธะ ทันตะ โอฏฐะ และนาสิกะ

๘. นินนาที (นิ+นท สทฺเท+ณี) เสียงก้องกังวาน. ปุนปฺปุนํ นาโท นินฺนาโท เสียงที่ดังเป็นคลื่นกังวาน ชื่อว่า นินนาที (ซ้อน นฺ , ลบ ณฺ , วุทธิ อ เป็น อา)

เสียงมีองค์ ๘ นี้ มีแสดงไว้ในพระไตรปิฎก ดังนี้

-ในชนวสภสูตร ๑๐/๒๔๑ ว่า อิทมตฺถํ ภนฺเต พฺรหฺมุโน สนงฺกุมารสฺส ภาสโต อฏฺฐงฺคสมนฺนาคโต สโร โหติ วิสฺสฏฺโฐ จ....นินฺนาที จ ฯ

-ใน ลกฺขณสูตร ๑๑/๑๙๕ ว่า ปุน จปรํ ภิกฺขเว มหาปุริโส พฺรหฺมสฺสโร โหติ กรวิกภาณี โหติ อิทํปิ ภิกฺขเว มหาปุริสสฺส มหาปุริสลกฺขณํ ภวติ ฯ

-ใน พฺรหฺมายุสูตร ๑๓/๕๓๓ ว่า พฺรหฺมสฺสโร โข ปน โส ภวํ โคตโม กรวิกภาณี

ตามนัยพระบาลีนี้ ได้ความว่า เสียงพรหม เสียงมหาบุรุษ และเสียงพระผู้มีพระภาคเจ้า ประกอบด้วยองค์ ๘

ปกิณณกสาระ

โดย... พระปลัดมานิตย์ จิรมโน นิสิตปี ๓

หลักและวิธีการเทศน์

ของพระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต ป.ธ. ๙)

จากหนังสือ วิชาการเทศนา ขององค์การเผยแผ่วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

หลักการเทศน์

๑. อย่าเทศน์โดยไม่เตรียม การเตรียมตัว คือ เรียนรู้และฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องตามจรรยานักเทศน์ทุกประการ

ก. เตรียมใจ คือ สำรวมใจให้ตั้งมั่นเป็นสมาธิ ใช้คาถาภาวนาก่อนเทศน์ว่า "พุทฺโธ เม นาโถ, ธมฺโม เม นาโถ, สงฺโฆ เม นาโถ" หรือ "พุทฺธํ ให้แจ้ง ธมฺมํ ให้จำ สงฺฆํ ชักนำให้สว่าง"

ข. เตรียมเรื่อง คือ กำหนดเรื่องเทศน์ เลือกบาลีนิกเขปบท ศึกษาหาข้อมูล วางโครงเทศน์

๒. อย่าเทศน์แต่เรื่องที่เราอยากเทศน์ เทศน์เรื่องที่คนอยากฟัง หรือเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง วิเคราะห์ผู้ฟัง เทศน์ให้เหมาะกับวุฒิภาวะของผู้ฟัง เลือกธรรมะกำมือเดียว

๓. เทศน์ให้งามในเบื้องต้น ท่ามกลาง และที่สุดด้วย ๔ ส.

๑. สนฺทสฺสนา	แจ่มแจ้ง	๓. สมุตฺเตชนา	แกล้วกล้า
๒. สมาทปนา	จูงใจ	๔. สมฺปหํสนา	ร่าเริง

วิธีการเทศน์

๑. ฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องตามจรรยาของนักเทศน์

๒. ฝึกตั้ง นโม ๕ ชั้น

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส - นโม ตสฺส,
ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส,
นโม ตสฺส ภควโต,
อรหโต สมฺมา,
สมฺพุทฺธสฺส.

๓. วางโครงเทศน์

อุเทศ หัวข้อที่ยกขึ้นเป็นหลักในการแสดง (เริ่มต้นชวนฟัง)
นิเทศ อธิบายขยายความอุเทศ (ท่ามกลางไพเราะ)
ปฏินิเทศ ทบทวนประเด็นสำคัญ หรือ สรุปความ (จบประทับใจ)

๔. ตัวอย่างการวางโครงเทศน์ เรื่องปัญญากถา

อุเทศ

ปัญญากถา

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (สามจบ ห้าชั้น)

ปญฺญาหิ เสฏฺฐา กุสลา วทนฺติ นกฺขตฺตราชาริว ตารกานนฺติ.

(อารัมภกถา) ณ บัดนี้ จักรับประทานแสดงพระธรรมเทศนาใน.....กถา (ปัญญากถา)พรรณนาเรื่อง...(ปัญญา)เพื่อเป็นเครื่องประดับประคองฉลองศรัทธา ประดับปัญญาบารมี เพิ่มกุศลบุญราศี ของท่านสาธุชนทั้งหลายผู้มาประชุมพร้อมกัน ณ...แห่งนี้ เนื่องในพิธี...... ตามสมควรแก่เวลา สืบต่อไป.

นิเทศ

๑. **อรรถาธิบาย**

ปัญญา คืออะไร ต่างจากสัญญาอย่างไร ทำไมปัญญาจึงสำคัญกว่าคุณธรรมอื่นทั้งหมด

๒. **ขยายจำแนก**

◈ ปัญญา คือ ความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑) รู้ตน อ่านคนออก บอกตนได้ ใช้ตนเป็น เห็นตนชัด
๒) รู้คน รู้จริต ๖
๓) รู้งาน คือ รู้เท่าเอาไว้ป้องกัน รู้ทันเอาไว้แก้ไข
๔) รู้วิชาการ เก่งคน เก่งงาน เก่งวิชาการ

◈ บ่อเกิดปัญญามี ๓ อย่าง คือ

๑) สุตมยปัญญา ปัญญาเกิดจากการฟัง การอ่าน การเล่าเรียน
๒) จินตามยปัญญา ปัญญาเกิดจากการคิด การพิจารณาตามหลักโยนิโสมนสิการ
๓) ภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดจากการฝึกอบรมลงมือปฏิบัติ

๓. **สอดแทรกภาษิต**

อ้างคติธรรม คำคม ทั้งจากภาษาบาลีและภาษาไทย

๔. **ข้อคิดอุปมา**

ข้อคิดที่ชวนให้อยากปฏิบัติหรือเตือนสติ

อุปมา-ตัวอย่างเปรียบเทียบ เช่น ปัญญาเหมือนแสงสว่าง

๕. **นิทานสาธก**

นิทาน คือ เล่าเรื่องตัวอย่างที่แต่งขึ้นจากจินตนาการ เช่น นิทานชาดก ๕๔๗ เรื่อง

สาธก คือ อ้างเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาประกอบการเทศน์

๖. **ยกสื่อมาประกอบ**

นำสิ่งที่ใกล้ตัวคนฟังมาแจงให้เห็นเป็นตัวอย่าง เช่น ยกดอกไม้ในแจกันซึ่งจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยว่าเหมือนกับพระสงฆ์

<u>ปฏินิเทศ</u>

๑. สรุปข้อธรรมที่บรรยายมาให้เข้ากับบุคคลหรืองาน เพื่อชักชวนให้นำไปปฏิบัติ โดยจบท้ายการบรรยายความทั้งหมดด้วยคำว่า “มีนัยดังแสดงมาด้วยประการฉะนี้” แล้วจึงให้พร

๒. (ให้พร)

เทศนาปริโยสาเน ในที่สุดแห่งพระธรรมเทศนานี้ รตนตฺตยานุภาเวน รตนตฺตยเตชสา ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและผลบุญที่บำเพ็ญในวันนี้ จงมารวมกันเป็นตบะ เดชะ พลวปัจจัย ดลบันดาลประทานพรให้........... เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ (ธรรมสารสมบัติ) ปรารถนาสิ่งใดที่ชอบประกอบด้วยธรรม ก็ขอให้ความปรารถนานั้น ๆ จงพลันสำเร็จ สมความปรารถนาทุกประการ (ไม่ลงท้ายด้วยคำว่า "เทอญ")

๓. รับประทานแสดงพระธรรมเทศนา ในปัญญากถา พอสมควรแก่เวลา ขอสมมติยุติลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้

เอวํ ก็มีด้วยประการฉะนี้

นานาทัศนะ

ความสำเร็จทุก ๆ อย่าง จะเกิดขึ้นและสำเร็จได้นั้น ด้วยอำนาจของความถูกกดดันทั้งสิ้น หากขาดการกดดังงานก็จะสำเร็จช้า

การทำงานทุกอย่าง ย่อมจะมีปัญหาตามมาทุก ๆ ครั้ง "เพราะปัญหานั้น คือ ที่มาของความสำเร็จ หากเกิดปัญหาขึ้น งานที่ทำนั้นสำเร็จไปแล้ว ๕๐ % อีก ๕๐ % รอการแก้ไข.... จากคุณ...."

หากท่านมองดูบนท้องฟ้า ก็จะพบว่า ฟ้ามีดาวเต็มไปหมด "ดาวที่เคยหล่นลงมาจากฟ้าทุกวัน แต่ฟ้าหาไม่เคยหมดดาว" "คนอาจเคยสิ้นหวัง แต่ความหวังก็ไม่เคยหมดสิ้น"

ขอเพียงท่านอย่าท้อ และสร้างพลังใจให้เกิดขึ้นกับตนเอง "เพราะอุปสรรคและปัญหา คือ ที่มาของความสำเร็จ"

ไดเรม่อนฟิล์ม

บทความพิเศษ

โดย... พระมหาระพิน อภิชาโน ประธานสภานิสิต

อิทฺธิกร การสร้างความสำเร็จ <การสร้างฤทธี>

ทนฺโต เสฏฺโฐ มนุสฺเสสุ ในมวลมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์ที่ฝึกตนเป็นผู้ประเสริฐสุด พระบาลีบทนี้ยังใช้ได้ทั้งในอดีตกาลจนมาถึงปัจจุบันกาล กล่าวคือ ถ้ามนุษย์ตั้งใจฝึกฝนในการงานอันใด ต้องสร้างด้วยแรงกายและแรงใจ มีพลังสูง <Hihg Power> กายกับจิตต้องสำคัญกันมุ่งมั่นในกิจการงานนั้น ๆ จึงจะได้ชื่อว่า อิทธิกร ผู้สร้างความสำเร็จ

หลักธรรมนี้จะสร้างให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบแห่งหลักธรรม คือ

ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้นก่อน นั้นหมายความว่า เราจะทำอะไร จะต้องเอาใจไปคลุกคลีกับงานนั้น ๆ ให้เกิดความยินดี ความพอใจในงานนั้น

วิริยะ มีความเพียรประกอบในงาน เมื่อเราพอใจในขั้นตอนข้างต้นแล้วก็ขยัน หมั่นเพียรในงานนั้น ด้วยความขมักเขม้น

จิตตะ เมื่อขยันหมั่นเพียร จิตใจต้องฝักใฝ่ในการกระทำนั้นด้วย

วิมังสา เมื่อมีสามอย่างนี้พร้อมเพรียงกันแล้ว ต้องใช้วิมังสาในการพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ

เมื่อทุกคนมีทั้ง ๔ อย่างนี้ ย่อมทำให้สำเร็จได้เช่นกัน เรื่องนี้มีเรื่องเกี่ยวกับอานุภาพความสำเร็จ ในที่เล่าสู่กันฟัง ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ว่า

มีครูดนตรีอยู่ท่านหนึ่ง มีฝีมือเป็นเอก อยู่ในกรุงเทพฯ มีลูกศิษย์ลูกหามาฝากตัวเป็นอันมาก เพราะชื่อเสียงอันโด่งดัง แม้แต่เจ้านายในราชนิกูลก็ยังมาเรียนด้วยไปจากปัจจัยนั้น ละความเป็นคนมักมากเสีย พระผู้มีพระภาคตรัสว่า

ทุก ๆ วัน ครูดนตรีจะสอนลูกศิษย์ลูกหา ครูดนตรีท่านมีลูกชายอยู่คนหนึ่ง เป็นคนมีกรรม เกิดมาตาทั้งสองข้างบอดสนิท อายุก็ย่างเข้า ๑๐ ขวบเศษ เวลาที่ลูกศิษย์มาซ้อมเพลง มาต่อเพลง ท่านครูดนตรีก็อาย ก็จะไล่ลูกชายให้ไปเล่นใต้ถุนเรือนเสียทุกครั้งไป เป็นเช่นนี้หลายปี ลูกศิษย์ลูกหาจบกันไปแล้วหลายรุ่น

จนกระทั่ง อยู่มาวันหนึ่ง เป็นวันพฤหัสบดี ซึ่งเป็นการครอบครูแก่ลูกศิษย์ที่เรียนจบไปแล้ว โดยจะมีลูกศิษย์หลาย ๆ รุ่นที่จบไปแล้วก็จะมาพบกัน ขณะนั้นยังเช้าอยู่ ซึ่งบนเรือนยังไม่มีผู้คน มีเพียงแต่เครื่องดนตรีที่จัดวางไว้เพื่อประกอบพิธี ส่วนตัวท่านครูเองก็ลงมาตรวจดูแลความเรียบร้อยในครัวซึ่งอยู่หลังบ้าน

ทันใดนั้นเอง ! เหมือนเกิดเหตุอัศจรรย์ เสียงฆ้องวงที่วางอยู่บนเรือนบรรลือลั่นบรรเลงเป็นเพลงกระหึ่ม ท่วงทำนองเพราะพริ้งไพเราะหนักหนา เสียงดนตรีนั้น ได้ยินไปทั่วบริเวณบ้าน ท่านพ่อครูก็ได้ยินเสียงอย่างถนัด จนขนลุกซู่ จนชาไปทั่วร่างและทำให้คิดไปว่าเป็นฝีมือของศิษย์เอกคนใดคนหนึ่งที่สอนไว้ ก็ผิดที เพราะตั้งแต่ที่ได้สั่งสอนมายังไม่เคยมีใครที่จะมีฝีมือได้ถึงขั้นนี้ และคิดต่อไปอีกว่า จะเป็นผู้อื่นมาลองดีก็หามิได้ เพราะทางเล่นเป็นทางเดียวของพ่อครูที่สอนศิษย์ไว้ทั้งนั้น

สำเนียงฆ้องวงนั้น ทั้งตีกด ตีเปิด เสียงทุ้มกังวาล ชัดทุกไม้ ทั้งลูกล้อ ลูกขัด พริ้วพราวครบเครื่อง จะมีคนผู้มีฝีมือดียิ่งเช่นนี้ไม่มีใครอีกแล้วนอกจากตัวเรา

ท่านพ่อครูก็ก้าวเท้าแทบจะวิ่งขึ้นเรือน พอล่วงเข้าเขตประตูเรือน ก็เห็นชายผู้หนึ่งนั่งบรรเลงอยู่ นั่งองอาจอยู่ในท่ามกลางฆ้องวง พ่อครูแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง เหมือนถูกผีหลอก ท่านสงบใจให้แน่วแน่ ฟังจนจบท่อนเพลง ก็ถลาเข้ากอดหนุ่มผู้บรรเลง เพลงไว้อย่างแน่น เรียกได้เพียงคำเพียวว่า “ไอ้ลูกพ่อ” จูบแก้มซ้ายและแก้มขวา จนน้ำตาไหลอาบแก้มทั้งสองข้าง

ครั้นแล้วก็ซักไซร้ไล่เลียงว่าทำอย่างไร จึงตีได้เยี่ยมเยี่ยงพ่อเช่นนี้ ลูกชายเล่าไปพร้อมร้องไห้ไปพลางกล่าวว่า “ทุกครั้งที่พ่อได้ไล่ผมลงมาเล่นใต้ถุนเรือน เพราะความอาย ตัวผมเองไม่รู้จะเล่นอะไรเพราะตาก็มองไม่เห็น ได้แต่ฟังเสียงพ่อต่อเพลงให้ลูกศิษย์อยู่บนเรือน เป็นวัน เป็นเดือน เป็นปี จนจดจำทำนองได้อย่างขึ้นใจ เมื่อรำคราญตัวเองอยู่เฉย ๆ จึงเก็บกะลามะพร้าว ซึ่งอยู่ข้าง ๆ มาตีเล่น มาวางแทนลูกฆ้อง ขณะที่พ่อสอนไป ตัวผมเองอยู่ข้างล่างก็ตีตามอยู่ ทุกวัน ปีแล้วปีเล่า จนแม่นยำขึ้นใจ

ตกตอนกลางคืน ขณะที่พ่อหลับไปแล้ว ก็คลานออกมา แอบเข้าวงฆ้องเอามือจับต้องใช้นิ้วเคาะเบา ๆ เพื่อซ้อมเพลง จนเล่นได้คล่องแคล่วชำนาญไม่ผิด จนแทบจะมองเห็นลูกฆ้องได้ทุกลูก

มาวันนี้ เป็นวันไหว้ครูของพ่อ ถึงแม้ผมเป็นครูพักลักจำ ผมก็อยากแสดงให้พ่อได้รู้ถึงความสามารถ ได้ครอบครูให้เช่นศิษย์คนอื่นเขาบ้าง"

เมื่อได้ฟังลูกเล่าเช่นนั้นแล้ว น้ำตาแห่งความเป็นพ่อก็ไหลหลั่งออกมาอย่างอดสงสารลูกไม่ได้

ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ก็มอบหน้าที่นี้ให้แก่ลูกชายโดยการช่วยสอน หลังจากที่พ่อได้เสียชีวิตไปแล้ว ชื่อของคนตาบอดก็ได้เลื่องชื่อลือกันไปทั่วเมืองสยาม ได้ตำแหน่งในกรมมหรสพหลวง เป็นจางวาง เขาชื่อว่า ทั่ว จึงได้ชื่อว่า **จางวางทั่ว** และมีลูกศิษย์ลูกหาเต็มบ้านเต็มเมือง เหมือนกับพ่อครู่ที่มีลูกศิษย์ ที่เสียชีวิตไปแล้ว

ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน เห็นไหมว่า การสร้างความสำเร็จไม่ได้ยากอะไรเลย เพียงแค่ รักใคร่ พอใจ ใฝ่เพียร ไม่เว้นว่าง ตรวจตราไม่เหินห่าง ก็ประสบความสำเร็จได้ เพราะใช้อิทธิบาท ๔ เหมือนชายตาบอดผู้นี้ที่อาศัยประสบการณ์ <Experience> ทำให้เกิดความชำนาญ ทำให้เกิดฝีมือดี เหมือนคนตาดีทั่วไป ด้วยประการฉะนี้ ฯ

มียศอย่าประมาท มีอำนาจอย่ามัวเมา

ธรรมชาดก

โดย.. พระสุรภัฏ ปมุตฺโต นิสิตปี ๓

กันหทีปายนชาดก

ว่าด้วยความรักที่มีต่อบุตร (ทำให้พูดความจริง)

สตฺตาหเมวาหํ ปสนฺนจิตฺโต ปุญฺญตฺถิโก อาจริํ พฺรหฺมจริยํ
อถาปรํ ยํ จริตํ มมยิทํ วสฺสานิ ปญฺญาส สมาธิกานิ
อกามโก วาปิ อหํ จรามิ เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ
หตํ วิสํ ชีวตุ ยญฺญทตฺโต

"เราเป็นผู้มีความต้องการบุญได้มีจิตเลื่อมใส
ประพฤติพรหมจรรย์อยู่เพียง ๗ วันเท่านั้น
ต่อจากนั้นมา แม้เราจะไม่มีความใคร่บรรพชา
ก็ทนประพฤติพรหมจรรย์ของเราอยู่ได้ถึง ๕๐ ปี
ด้วยความสัตย์อันนี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ยัญญทัตตกุมาร
พิษจงคลายออก ยัญญทัตตกุมารจงรอดชีวิตเถิด."

พระบรมศาสดาประทับอยู่ ณ พระวิหารเชตวัน ทรงปรารภภิกษุผู้กระสันรูปหนึ่ง จึงตรัสพระชาดกนี้ อันเป็นพระชาติหนึ่งของพระพุทธองค์ ที่ทรงทน ประพฤติพรหมจรรย์อยู่นานถึง ๕๐ ปี เรื่องมาเปิดเผยขึ้นเพราะต้องช่วยเหลือลูกชายของสหายผู้ถูกพิษงู โดยตรัสพระคาถาเริ่มต้นว่า สตฺตาหเมวาหํ เป็นต้น ดังนี้

ในอดีตกาล มีพระราชาทรงพระนามว่า โกสัมพิกะ ครองราชสมบัติอยู่ในพระนครโกสัมพี แคว้นวังสะ ครั้งนั้น ที่นิคมแห่งหนึ่ง มีพราหมณ์สองคนมีสมบัติคนละ ๘๐ โกฏิ เป็นสหายรักกัน เห็นโทษในกามคุณแล้วให้ทานเป็นการใหญ่ จากนั้นทั้งสอง ก็ละกามออกบวช ไปสร้างอาศรมอยู่ในป่าหิมพานต์ เที่ยวแสวงหาเผือกมันผลไม้เลี้ยงชีพ

อยู่ ๕ปี ยังไม่สามารถทำฌานให้เกิดขึ้นได้ ครั้นล่วงไป ๕๐ ปี เพื่อต้องการจะเสพรสเค็มรสเปรี้ยว จึงเที่ยวไปตามชนบทถึงแคว้นกาสี.

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในแคว้นกาสีนั้น ท่านทีปายนดาบสมีสหายคฤหัสถ์อยู่คนหนึ่ง ชื่อมัณฑัพยะ ทั้งสองดาบสได้ไปเยี่ยมเขา เขาเห็นสองดาบสนั้นแล้ว ก็มีความยินดี สร้างบรรณศาลาถวายแล้วบำรุงด้วยปัจจัย ๔ สองดาบสอยู่ที่นั้น ๓, ๔ พรรษา แล้วลานายมัณฑัพยะ เที่ยวจาริกไปถึงเมืองพาราณสี อาศัยอยู่ในอธิมุตติกสุสาน

ทีปายนดาบสอยู่ ณ ที่นั้นพอควรแก่อัธยาศัยแล้ว ก็กลับไปสู่สำนักสหายนั้นอีก แต่มัณฑัพยะดาบสยังอยู่ที่ป่าช้านั่นเอง.

อยู่มาวันหนึ่ง โจรคนหนึ่งขโมยของภายในเมือง ถือเอาทรัพย์ออกไป เมื่อเจ้าของเรือนและเจ้าหน้าที่ตื่นขึ้นรู้ว่าขโมย ก็พากันตามจับ จึงหนีออกทางท่อน้ำ รีบวิ่งเข้าป่าช้า ทิ้งห่อทรัพย์ไว้ที่ประตูบรรณศาลาแห่งพระดาบสแล้วหนีไป พวกมนุษย์ที่ตามจับเห็นห่อทรัพย์เข้าจึงคุกคามว่า ไอ้ชฎิลร้าย กลางคืนเจ้าเที่ยวขโมยเขา กลางวันทำถือเพศดาบสอยู่ ทุบตีแล้วจับตัวนำส่งพระราชา พระราชาไม่ทรงพิจารณาก่อนรับสั่งให้ ราชบุรุษเอาตัวไปเสียบหลาวเสีย พวกราชบุรุษนำตัวไปเสียบหลาวไม้ตะเคียนที่ป่าช้านั้น เสียบหลาวไม่เข้า จึงเปลี่ยนเอาหลาวไม้สะเดาเสียบก็ไม่เข้าอีก เอาหลาวเหล็กเสียบก็ไม่เข้า ดาบสจึงใคร่ครวญดูบุพกรรมของตน

ลำดับนั้น ท่านก็เกิดญาณเครื่องระลึกชาติได้ ใช้ญาณนั้นใคร่ครวญดูก็ได้รู้แล้วถามว่า ก็อะไรเป็นบุพกรรมของท่าน ตอบว่า การเอาหนามไม้ทองหลางเสียบแมลงวันเป็นบุพกรรมของท่าน

นัยว่า ในภพก่อนท่านเกิดเป็นบุตรนายช่างไม้ ไปถากไม้กับบิดา จับแมลงวันมาตัวหนึ่งแล้วเอาหนามไม้ทองหลางมาเสียบ บาปกรรมนั้นเองมาถึงเข้า ท่านรู้ตัวว่า ไม่อาจพ้นบาปกรรมนี้ได้ จึงได้กล่าวกะราชบุรุษว่า ถ้าท่านต้องการจะเอาหลาวเสียบเรา จงเอาหลาวไม้ทองหลาง พวกราชบุรุษก็การทำตามเสียบเข้าแล้วก็วางคนซุ่มรักษาอยู่แล้วหลีกไป พวกที่ซุ่มรักษาอยู่ได้คอยดูผู้ที่จะมาหาดาบส.

ครั้งนั้น ทีปายนดาบสคิดว่า เราไม่ได้พบสหายนานแล้ว จึงมาสำนักของท่านมัณฑัพยะดาบส ได้ฟังข่าวในระหว่างทางในวันนั้นเองว่า มัณฑัพยะดาบสถูกหลาวเสียบก็ไป ณ ที่นั้นแล้ว ยืนอยู่ส่วนข้างหนึ่งถามว่า เพื่อน ! ท่านได้ทำผิดอย่างไรหรือ ? เมื่อดาบสนั้นตอบว่า เราไม่ได้ทำผิด จึงถามว่า ท่านอาจจะรักษาใจตนไม่ให้มีความขุ่นเคือง

ได้หรือไม่ ? มัณฑัพยะดาบสตอบว่า เพื่อน ! ผู้ที่จับเรามาส่งพระราชาเรามิได้มีใจ ขุ่นเคืองเลยทีปายนดาบสกล่าวว่า เมื่อเป็นเช่นนั้น ร่มเงาของผู้มีศีลเช่นท่าน เป็นความสุขสำหรับเรา แล้วเข้าไปนั่งพิงหลาวอยู่ หยาดโลหิตที่ออกจากตัวมัณฑัพยะดาบสก็หยดลงต้องทีปายนดาบส หยาดโลหิตเหล่านั้นหยดลงที่สรีระอันมีสีดุจทองแห้งดำไปทั้งตัว ตั้งแต่นั้นมาท่านจึงได้นามเริ่มต้นว่า กัณหทิปายนะ ท่านนั่งพิงหลาวนั้นเองตลอดคืนยังรุ่ง

วันรุ่งขึ้นพวกคนรักษาจึงไปกราบทูลเหตุการณ์นั้นแด่พระราชา พระราชาทรงพระดำริว่า เรื่องนี้เราทำลงไปโดยไม่พิจารณา จึงรีบเสด็จไปที่นั้น แล้ว ตรัสถามทีปายนดาบสว่า ดูก่อน บรรพชิต เหตุไรท่านจึงนั่งพิงหลาวอยู่ ? ทีปายนดาบสตอบว่า มหาบพิตร อาตมภาพนั่งรักษาดาบสนี้อยู่ ก็มหาบพิตรทรงทราบแล้วหรือว่าดาบสนี้ทำผิดหรือไม่ได้ทำผิด จึงได้ลงพระราชอาญาอย่างนี้พระราชา ตรัสบอกว่าลงโทษไปโดยไม่พิจารณา พระดาบสจึงกล่าวแก่พระราชาว่า มหาบพิตร ธรรมดาพระราชาควรจะพิจารณาก่อนแล้วจึงการทำดังนี้ แล้วแสดงธรรมว่า คฤหัสถ์ ผู้บริโภคกาม ถ้าเป็นคนเกียจคร้านแล้วไม่ดีดังนี้เป็นต้น.

พระราชาทรงทราบว่า มัณฑัพยะดาบสไม่มีความผิด จึงรับสั่งให้ถอนหลาวออกพวกราชบุรุษไม่สามารถจะถอนหลาวออกได้ มัณฑัพยะกราบทูลพระราชาว่า มหาบพิตร อาตมภาพถึงความพินาศย่อยยับอย่างนี้ด้วยอำนาจกรรมที่ได้ทำไว้ แต่ปางก่อน ไม่มีใครอาจถอนหลาวออกจากตัวอาตมภาพได้ ถ้าพระองค์มีพระราชประสงค์จะพระราชทานชีวิตแก่อาตมภาพไซร้ ก็จงโปรดให้เอาเลื่อยมาตัดหลาวนี้ ให้เสมอหนังพระราชารับสั่งให้การทำตามนั้น ภายในร่างกายได้มีหลาวอยู่ภายในเรื่อยมา.

พระราชาทรงนมัสการพระดาบสทั้งสองให้ขมาโทษแล้ว นิมนต์ให้อยู่ในพระราชอุทยาน ทรงบำรุงแล้ว ตั้งแต่นั้นมามัณฑัพยะดาบส ได้ชื่อเติมหน้าว่าอาณิมัณฑัพยะ ท่านอาศัยพระราชาอยู่ในพระราชอุทยานนั้น ส่วนทีปายนดาบส รักษาแผลมัณฑัพยดาบสหายดีแล้ว ไปสำนักนายมัณฑัพยะผู้เป็นสหายคฤหัสถ์ของตน.

บุรุษผู้หนึ่งเห็นทีปายนดาบสนั้นเข้าไปสู่บรรณศาลา จึงบอกแก่นายมัณฑัพยะผู้เป็นสหาย นายมัณฑัพยะนั้นได้ฟังข่าวก็ยินดี พาบุตรภรรยาถือเครื่องสักการะ มีของหอมดอกไม้และเครื่องลูบไล้เป็นต้น เป็นอันมากไปสู่บรรณศาลาไหว้ทีปายนดาบสแล้ว ล้างเท้าทาน้ำมันให้ ถวายน้ำปานะให้ดื่ม แล้วนั่งฟังข่าวอาณิมัณฑัพยะดาบส

ครั้งนั้นบุตรของเขาชื่อยัญญทัตตกุมารเล่นลูกข่างอยู่ในที่สุดที่จงกรม ก็ที่จอมปลวกแห่งหนึ่งใกล้บรรณศาลานั้น มีอสรพิษตัวหนึ่งอาศัยอยู่ ลูกข่างที่กุมารปาเหนือพื้นดิน ได้เข้าไปตกถูกศีรษะอสรพิษในโพรงจอมปลวก กุมารนั้นไม่รู้จึงเอามือล้วงเข้าไปในโพรง ครานั้นอสรพิษเดือดดาล จึงกัดมือเขาสลบล้มลง ณ ที่นั้นด้วยกำลังอสรพิษ

ลำดับนั้น มารดาบิดารู้ว่าลูกถูกอสรพิษกัดจึงยกกุมารขึ้น แล้วอุ้มมาที่พระดาบส ให้นอนลงแทบเท้าแล้วกล่าวว่า ท่านเจ้าข้า ธรรมดาบรรพชิตย่อมจะรู้โอสถหรือปริต ขอท่านได้โปรดทำบุตรของข้าพเจ้าให้หายโรคเถิด พระดาบสกล่าวว่า เราไม่รู้โอสถ เราเป็นบรรพชิตจักทำเวชกรรมไม่ได้ พระดาบสถูกเขาขอร้องว่า ถ้าเช่นนั้น ขอท่านได้ ตั้งเมตตาในกุมารทำสัตยาธิษฐานเถิด จึงรับว่า ดีแล้ว เราจักทำสัจกิริยา แล้ววางมือลงที่ศีรษะยัญญทัตตกุมาร จึงได้กล่าวคาถาที่ ๑ ว่า :-

"เราเป็นผู้มีความต้องการบุญได้มีจิตเลื่อมใส ประพฤติพรหมจรรย์อยู่เพียง ๗ วัน เท่านั้น ต่อจากนั้นมา แม้เราจะไม่มีความใคร่บรรพชา ก็ทนประพฤติพรหมจรรย์ของเราอยู่ได้ถึง ๕๐ ปี ด้วยความสัตย์อันนี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ยัญญทัตตกุมารพิษจงคลายออก ยัญญทัตตกุมารจงรอดชีวิตเถิด."

พร้อมกับสัจกิริยา พิษในกายตอนบนของยัญญทัตตกุมาร ก็ตกเข้าแผ่นดินหมด กุมารลืมนัยน์ตาขึ้นดูมารดาบิดาเรียกว่า แม่ แล้วพลิกนอน.

ลำดับนั้น กัณหทีปายนดาบสจึงกล่าวกะบิดาของกุมารนั้นว่า กำลังของเราทำได้เท่านั้น ท่านจงทำกำลังของตนบ้างเถิด เขากล่าวว่า เราจักทำสัจกิริยาบ้าง แล้ววางมือลงที่หน้าอกบุตร จึงได้กล่าวคาถาที่ ๒ ว่า :-

"เพราะเหตุที่เราเห็นแขกในเวลาที่มาถึงบ้านเพื่อจะพักอยู่ บางครั้งไม่พอใจจะให้พักเลย แม้สมณพราหมณ์ผู้เป็นพหูสูตก็ไม่ทราบ ความไม่พอใจของเรา แม้เราไม่ประสงค์จะให้ก็ให้ได้ ด้วยความสัตย์นี้ ขอความสวัสดี จงมีแก่ยัญญทัตตกุมาร พิษจงคลายออก ยัญญทัตตกุมารจงรอดชีวิตเถิด."

เมื่อบิดาทำสัจกิริยาอย่างนี้แล้ว พิษในกายตอนเหนือสะเอว ก็ตกเข้าแผ่นดิน กุมารลุกขึ้นนั่งได้แต่ยังยืนไม่ได้ ลำดับนั้น บิดาได้กล่าวกะมารดาของกุมารนั้นว่า ที่รักเรา ได้ทำกำลังของเราแล้ว ทีนี้เจ้าจงทำสัจกิริยาให้บุตรลุกขึ้นเดินได้

มารดากล่าวว่า ข้าแต่นายความสัตย์ของฉันก็มีอยู่อย่างหนึ่งแต่ไม่อาจกล่าวต่อหน้านาย บิดากล่าวว่า อย่างไรๆ ก็กล่าวไปเถอะที่รัก จงทำบุตรของเราให้หายโรค นางรับคำว่า ดีแล้ว เมื่อกระทำสัจกิริยา จึงได้กล่าวคาถาที่ ๓ ว่า :-

"ลูกรัก อสรพิษที่ออกจากโพรงกัดเจ้านั้น มีเดชมาก ไม่เป็นที่รักของแม่ในวันนี้เลย อสรพิษนั้นกับบิดาของเจ้า ไม่แปลกกันเลย ด้วยความสัตย์นี้ ขอความสวัสดี จงมีแก่ยัญญทัตตกุมาร พิษจงคลายออก ยัญญทัตตกุมาร จงรอดชีวิตเถิด."

คนทั้งสามได้กระทำสัจจกิริยา ด้วยการกล่าวสิ่งที่เป็นความชั่วของตน ที่ตนปกปิดไว้ เพราะเกรงคนอื่นจะครหานินทา จนทำให้ยัญญทัตตกุมารหายจากพิษงู รอดชีวิตได้

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การตั้งสัจจอธิษฐานนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นสิ่งที่ดีเสมอไป แต่ต้องเป็นความจริง ที่พูดออกมาจากใจจริง และพูดด้วยความจริงใจ ดังที่ทั้งสามท่านได้ พูดออกมา เนื่องจากยัญญทัตตกุมาร เป็นที่รักของทั้งสามท่าน จึงทำให้ทั้งสามท่านกล้า ที่จะพูดความจริงโดยไม่ปิดบังอีกต่อไป อันเป็นผลให้ยัญญทัตตกุมารหายจากพิษงู และทั้งสามท่านก็ต่างตักเตือนกันและกันให้ประพฤติตนอยู่ในสัมมาปฏิบัติ และปฏิบัติตนด้วยความจริงใจและเต็มใจ ไม่เสแสร้ง

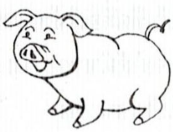
ท่านกัณหทีปายนดาบส ก็ประพฤติชอบ เมื่อสิ้นชีวิตก็เข้าสู่พรหมโลกดังหวัง ส่วน สองสามีภรรยา ก็เข้าใจกันดี และรักใคร่กันอย่างจริงใจ อยู่ด้วยกันอย่างผาสุขตลอดชีวิต

พระบรมศาสดาครั้นทรงนำพระธรรมเทศนานี้มาแสดงแล้ว ทรงประกาศสัจธรรม เวลาจบสัจจะ ภิกษุผู้กระสัน ได้ดำรงอยู่ในโสดาปัตติผล

พระทศพลทรงประชุมชาดกว่า นายมัณฑัพยะในครั้งนั้น ได้มาเป็นพระอานนท์ในบัดนี้ ภรรยาในครั้งนั้น ได้มาเป็นนางวิสาขาในบัดนี้ บุตรในครั้งนั้น ได้มาเป็นพระราหุลในบัดนี้ อาณิมัณฑัพยะดาบส ได้มาเป็นพระสารีบุตรในบัดนี้ ส่วนกัณหทีปายนดาบสในครั้งนั้น คือเราตถาคต ฉะนั้นแล.

ขอให้ทุกท่านจงเจริญในธรรม...พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

ข่าวสาร พุทธโฆส

โดย... พระสงกรานต์ จกฺกธมฺโม นิสิตปี ๓

ในปีนี้เป็นปีที่อุดมไปด้วยความมันเพราะเป็น "ปีหมู" จะเป็นหมูทองคำหรือหมูทองม้วนก็ต้องคอยดูกันต่อไป แต่ที่แน่ ๆ ข่าวลูกปลาน้อยในปีนี้ก็จะขอเก็บข่าวอันเป็นมงคลเพื่อให้ท่านทั้งหลายร่วมกันอนุโมทนาในสิ่งที่ดี ๆ ในตลอดปีนี้

๑. ข่าวแรกนี้เป็นข่าวดี เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ เป็นวันเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระชนมพรรษา ๘๐ปี จึงได้ทรงมีพระราชทานเลื่อนและตั้งสมณศักดิ์ ที่ได้ทรงพระราชทานนั้นมี *พระอาจารย์มหามีชัย วีรปญฺโญ* ป.ธ. ๙ วัดอรุณราชวราราม ราชวรมหาวิหาร เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง เป็น *พระศรีศาสนวงศ์* พระราชาคณะชั้นสามัญ ซึ่งก่อนหน้านี้ท่านได้เป็นอาจารย์สอนที่วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส จังหวัดนครปฐม และถือว่าเป็นเรื่องมงคล

๒. ในวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาก็มี ข่าวดีของคณะสงฆ์ในเขตอำเภอนครชัยศรี ที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ *พระครูสิริปุญญาภิวัฒน์* เจ้าคณะอำเภอนครชัยศรี เจ้าอาวาส วัดสำโรง ซึ่งเดิมนั้นท่านได้เป็น*เจ้าคณะอำเภอชั้นโท* จากการที่ท่านได้เสียสละดูแลปกครองคณะสงฆ์ และการงานต่าง ๆ อานิสงส์นั้นจึงได้เสริมให้ท่านได้เลื่อนชั้นสมณศักดิ์ เป็น "*เจ้าคณะอำเภอชั้นเอก* เป็นชั้นพิเศษ" จึงทำให้เป็นที่ปลาบปลื้มปีติยินดี สำหรับคณะสงฆ์และศิษย์ยานุศิษย์ และประชาชนทั่วไปที่มีความเคารพในตัวท่านและ จริยาวัตรของท่าน และขอพลานิสงส์นี้ขอให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้อยู่กับคณะสงฆ์และศิษย์ยานุศิษย์ไปนาน ๆ

๓. และในวันที่ ๒๐ - ๒๑ ธันวาคม ที่ผ่านมาทางวัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม ได้มีการจัดอบรม ในโครงการอุบาสก - อุบาสิกาน้อย ครั้งที่ ๒ โดยมีโรงเรียนเข้าร่วมด้วยกัน ๒ โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านหอมเกร็ด ๑ และ โรงเรียนบ้านบางประแดง ๑ และมีนักเรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ เข้าร่วมในโครงการ จำนวน ๑๕๐ คน มีคณะคุณครูมาดูแล โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนวันละ ๕- ๑๐ คน และจะมีคณะพระอาจารย์และพี่เลี้ยงสามเณรคอยดูแลและให้ความรู้ โดยคณะนักเรียนจะเดินทางไป - กลับ มาเช้ากลับเย็น ในการจัดอบรมขึ้นมานั้นก็เพื่อที่จะให้เยาชนได้มีโอกาสเข้าวัดได้มีความคุณเคยกับพระมากขึ้นและเขาเหล่านั้นจะได้นำเอาธรรม ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้นจะได้โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของชาติต่อไปในอนาคต

ความสะดวกทุกสิ่งทุกอย่างในการอบรมได้รับความอนุเคราะห์จากประธานโครงการคือพระอาจารย์มหาโกมล กมโล เจ้าอาวาสวัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม

๔. ข่าวนี้ก็เป็นข่าวดีสำหรับวัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒารามที่ได้ เจ้าอาวาสใหม่ คือ พระอาจารย์มหาโกมล กมโล ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา และได้มีการฉลองตราตั้ง ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ โดยมีพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระพรหมโมลี มาเป็นประธานในการฉลอง และ มีการสวดทักษิณาโดยพระเถรานุเถระหลายรูปที่ได้รับนิมนต์มา และคณะพระภิกษุ- สามเณรช่วยจัดงาน

๕. ข่าวนี้เป็นของนิสิตและภิกษุสามเณรทั้งหลายที่ศึกษาภาษาในพุทธพจน์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพระพุทธเจ้า ในส่วนของภาษาบาลี ซึ่งก็มีแบ่งออกเป็นชั้นแต่ละชั้นนั้นเรียกว่า ป.ธ. แปลว่า เปรียญธรรม และแบ่งออกเป็นประโยคมีประโยค ๑ - ๙ ซึ่งในปีนี้มีการสอบ เลื่อนชั้น ป.ธ. ๖ - ๙ สอบในวันที่ ๒๐ - ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในส่วนของ ป.ธ. ๑ - ๕ สอบวันที่ ๑๒ - ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้นทางมหาลัยจึงมีการหยุดให้สอบบาลี ตามวันเวลาดังกล่าว

๖. ในวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาที่พุทธมณฑล ได้มีประชุมสัมมนาในแนวทางแก้ปัญหาของการจัดรายการวิทยุตามชุมชนต่าง ๆ ในการประชุมก็มีพระนิสิตที่จัดทำอยู่ในทางนี้เข้าร่วมอบรมด้วยประมาณ ๗๐ รูป โดยในวาระการประชุมก็จะมีการแนะแนวแก้ปัญหาต่าง ๆ จากคณะวิทยากร ทั้งฝ่าย คฤหัสถ์ และ บรรพชิตที่ผ่านงานด้านนี้มานานเพื่อจะให้การเผยแผ่ธรรมทางวิทยุ เป็นไปได้อย่างราบรื่น และไม่แน่อาจจะมีช่องรายการธรรมทางโทรทัศน์ ในอนาคตก็ได้

๗. ในเดือนกุมภาพันธ์นี้ก็จะครบ ๗ เดือนของการปฏิบัติธรรมที่พม่าของนิสิตปริญญาโทที่ไปปฏิบัติอยู่ถึง ๗ เดือนและก็จะกลับมาทำวิทยานิพนธ์ต่อ และพระปริญญาโท ที่ไปปฏิบัติมานี้ก็จะได้มาเป็นอาจารย์ฝ่ายกรรมฐาน เพื่อดูแลพระนิสิต ที่จะปฏิบัติธรรมก่อนปิดภาคเรียน เพื่อความมั่นคงของพระศาสนาจึงขออนุโมทนามา ณ ที่นี่ด้วย

๘. ในเดือนกุมภาพันธ์นี้ ก็ถือว่าเป็นเดือนอันเป็นมงคลของท่านที่มีเชื้อสายชาวจีนโดยแท้ แต่ไม่ใช่ก็มี อันนี้ก็เป็นเรื่องของฆาราวาส แต่จะขอเสนอเรื่องของพระคือการได้รับพระราชทานวิสูงคามสีมา ๆ อันเป็นที่ดินที่ได้รับ พระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อเอาไว้ทำสังฆกรรมของพระ

การที่จะได้รับพระราชทานวิสูงคามสีมานั้นไม่ใช่เรื่องง่ายต้องทำเรื่องขอกันเป็นปี ๆ บางวัดทำเรื่องขออยู่หลายปีก็ยังไม่ได้บางวัดทำปีเดียวก็ได้ ดังนั้นเมื่อได้รับพระราชทานมาแล้วก็เป็นที่น่าปลื้มปีติมายังวัดที่ได้มา

ในปีนี้ นิสิตของทางบาฬีศึกษาพุทธโฆสนั้น ก็ได้รับพระราชทานด้วยกันถึง ๒ วัดคือ

๑. วัดบางเลน ตั้งอยู่ที่ ต.บางเลน อ.บางเลน จ.นครปฐม ซึ่งท่านเจ้าอาวาสคือพระครูเกษมถาวรคุณ ท่านเป็นนิสิตปีที่ ๓ ท่านจึงได้มีการจัดงานฉลองพระอุโบสถหลังใหม่ (ปิดทองฝังลูกนิมิต) ในวันที่ ๑๖ - ๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. วัดสุวรรณรัตนาราม (หลักเมตร) ตั้งอยู่ที่ ต. ทุ่งขวาง อ. กำแพงแสน จ. นครปฐม ซึ่งท่านเจ้าอาวาสคือ พระอธิการวิศิษฏิ วิสุทฺโธ ท่านเป็นนิสิตรุ่นพี่ที่จบไปเมื่อปีที่แล้ว และท่านได้จัดงานฉลองพระอุโบสถหลังใหม่ (ปิดทองฝังลูกนิมิต) ในวันที่ ๑๗-๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใครที่รู้จักและคุ้นเคยกับทางวัดและท่านเจ้าอาวาสทั้ง ๒ เป็นอย่างดี หรือผู้ที่จะสนใจอยากจะทำบุญ ก็เชิญไปร่วมกันให้กำลังใจกันได้ตามวันดังกล่าว และก็ขอเป็นกำลังใจให้ท่านทั้ง ๒ ได้มีสุขภาพแข็งแรง เพื่อเป็นกำลังในการสืบทอดและ เผยแผ่อายุพระศาสนาต่อไปในอนาคต

ข่าวสุดท้ายของฉบับนี้ ก็ขอแจ้งถึงสมาชิกและบรรดาญาติโยมทั้งหลาย ที่อยากจะร่วมทำบุญในกิจการคณะสงฆ์ของมหาลัย ไม่ว่าจะเป็นผ้าป่านิสิตหรือ ร่วมทำบุญสร้างหนังสือจุลสาร ฯลฯ แต่ไม่ทราบว่าจะร่วมทำบุญได้ที่ไหน

ดังนั้นเพื่อความสะดวก แก่ผู้ที่สนใจจะสร้างบุญ เชิญร่วมบริจาคได้ที่

ธนาคารนครหลวงไทย สาขานครชัยศรี
บัญชีเงินฝากออมทรัพย์
ชื่อบัญชีกองทุนคณะกรรมการนิสิต
เลขที่บัญชี 147 - 2 - 25162 - 6

ประกาศข่าวสุดท้องน้องสุดท้าย ขอแจ้งมายังผู้ที่สนใจจะขอสมัครเป็นสมาชิกจุลสารพุทธโฆส โดยส่งรายละเอียด ชื่อ - ที่อยู่ ไม่ว่าจะเป็นบ้านหรือสถานที่ราชการ หรือห้องสมุด จะพิมพ์หรือเขียนด้วยตัวบรรจง ส่งมาที่

องค์กรนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม
วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม ต.มหาสวัสดิ์
อ.พุทธมณฑล จ. นครปฐม 73170

วงเล็บมุมซองด้วยว่า "คณะกรรมการฝ่ายจุลสารพุทธโฆสสัมพันธ์"

สมัครได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

บมจ. ธนาคารนครหลวงไทย

รหัสรายการ TRANSACTION CODE

DP, DPN ฝากเงินสด CASH DEPOSIT	WD, WDN ถอนเงินสด CASH WITHDRAWAL	TAX ภาษี TAX
TRD, TDN ฝากโอน TRANSFER DEPOSIT	TRW, TWN ถอนโอน TRANSFER WITHDRAWAL	REV รายการยกเลิก REVERSE
CLD, CLN ฝากเช็คเคลียริ่งวันเดียว CLEARING CHEQUE DEPOSIT	INT ดอกเบี้ย INTEREST	COR รายการแก้ไข CORRECTION
ICD, ICN ฝากเช็คต่างสาขา INTERBANK CHEQUE DEPOSIT	RTD, RET เช็คคืน RETURNED CHEQUE	B/F ยอดยกมา BALANCE FORWARD

สำนักงานใหญ่ : 1101 ถนนเพชรบุรี แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02-208-5000, 02-220-2000 www.scib.co.th

0014 26/10/06 09:44 กองทุนคณะกรรมการนิสิ 147BT S1472A
2221 147-2-25162-6 60013021288

บมจ. ธนาคารนครหลวงไทย
SIAM CITY BANK

สำนัก/สาขา OFFICE/BRANCH 147 นครชัยศรี TEL.: (034) 331-350-1	บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ SAVINGS A/C NO. 147-2-25162-6
ชื่อบัญชี ACCOUNT NAME กองทุนคณะกรรมการนิสิต	
ผู้รับมอบอำนาจ Authorized Signature	สมุดหมายเลข SERIAL NO 60013021288

บมจ. ธนาคารนครหลวงไทย 1

1	09/06/06	B/F	158,277.40 0000T
2	09/06/06	INT	632.46*******158,909.86 0000T
3	26/10/06	DP	115,132.75*******274,042.61 147BT
4	26/10/06	DP	20.00*******274,062.61 147BT

อนุโมทนาบุญ

โดย... พระสงกรานต์ จกฺกธมฺโม นิสิตปีที่ ๓

ไหว้อย่างพระ

สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ พระวิหารเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ ได้ทรงเห็นนายสิงคาลกะลุกขึ้นแต่เช้ามืด มียมและเสื้อผ้าเปียกชุ่มด้วยน้ำ กำลังพนมมือไหว้ทิศต่าง ๆ อยู่ พระองค์จึงทรงเข้าไปหาและถามความหมายของการไหว้

พระพุทธองค์จึงตรัสแก่สิงคาลกะว่า "สิงคาลกะ เหตุใดเธอจึงลุกขึ้นแต่เช้า มีผ้าเปียกและผมแฉะไปด้วยน้ำ ยืนไหว้ทิศทั้งหลายอยู่ เธอไหว้เพื่อประสงค์อะไรหนอ?

พระคุณเจ้าผู้เจริญ คุณพ่อของกระผมก่อนท่านจะตายได้สั่งไว้ว่า "ลูกเอย เจ้าจงสืบทอดมรดกของพ่อด้วยการไหว้ ทิศทั้ง ๖ คือ ทิศเบื้องหน้า, ทิศเบื้องขวา, ทิศเบื้องหลัง, ทิศเบื้องซ้าย, ทิศเบื้องล่าง, ทิศเบื้องบน ทุกเวลาเช้านะลูกนะ กระผมเคารพในคำสั่งของท่าน จึงต้องไหว้ทิศในเวลาเช้ามืดทุกวันอยู่อย่างนี้แหละ ขอรับ

สิงคาลกะ ในวินัยของพระอริยเจ้าท่านไม่ไหว้ทิศอย่างของเธอดอก ข้าแต่ท่านผู้เจริญ พระอริยเจ้าของท่านย่อมไหว้ทิศกันอย่างไร ขอได้โปรดช่วยแนะนำ การกระทำของผมด้วยเถิด เพราะคุณพ่อของกระผมมิได้ให้รายละเอียดไว้เลยขอรับ

ได้สิ สิงคาลกะ ในวินัยของพระอริยเจ้า ท่านย่อมไหว้ทิศกันอย่างนี้

๑. **ทิศเบื้องหน้า** หมายถึง พ่อและแม่ ลูก ๆ จะต้องรู้คุณและสนองคุณของท่าน เคารพและกราบไหว้ท่านทุกวัน

๒. **ทิศเบื้องขวา** หมายถึง ครู - อาจารย์ หรือผู้ให้วิชาความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม ศิษย์จะต้องเชื่อฟังเคารพกราบไหว้ทุกวัน

๓. **ทิศเบื้องหลัง** หมายถึง เมียและลูก, ผัวและลูก, ผัวหรือเมีย, พ่อหรือแม่จะต้องทำหน้าที่ให้ถูกต้องทุกวัน

๔. **ทิศเบื้องซ้าย** หมายถึงเพื่อนฝูงหรือมิตรสหาย เราจะต้องทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีเป็นกัลยาณมิตรสม่ำเสมอทุกวัน

๕. **ทิศเบื้องล่าง** หมายถึง ลูกจ้างหรือคนรับใช้ เราจะต้องไม่ดูหมิ่น, ข่มเหงหรือเอาเปรียบ ต้องดีใช้ - ไข้รักษา นำพาต่อความเป็นอยู่เป็นประจำ

๖. **ทิศเบื้องบน** หมายถึง สมณะหรือผู้ประพฤติธรรม เราควรบำรุงและรับฟังคำสั่งสอนของท่านโดยเคารพ แล้วนำมาแก้ทุกข์เป็นประจำทุกวัน

สิงคาลกะ ในอริยวัยของเราย่อมไหว้ทิศกันอย่างนี้แล ฯ"

รายนามคณะเจ้าภาพถวายภัตตาหาร เช้า - เพล

เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่	รายนาม	หมายเหตุ
๑.	นางสาวสุภาดา ใช้กิจจา	ทำบุญสิริมงคล
๒.	พ.ต.ท. กฤชณัท จันทร์เขียว	ทำบุญสิริมงคล
๓.	คุณชฎิล ไทยเจริญ	ทำบุญสิริมงคล
๔.	ร้านอาหารศรีสุวรรณ	ทำบุญสิริมงคล
๕.	คุณธนินทร์ ตรียานนท์ พร้อมคณะ	ทำบุญสิริมงคล
๖.	บ. เคล้าฝัน	ทำบุญสิริมงคล
๗.	คุณอดิสา มกรพงษ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๘.	คุณทองเปลว ปิณฑะดิน	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๙.	คุณสมเจต กิ่งสวัสดิ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๐.	คุณอรสา ไวคกุล	ทำบุญอุทิศ
๑๑.	คณะเพื่อนพี่เฉลิม	ทำบุญอุทิศ
๑๒.	ครอบครัวสายสิทธิ	ทำบุญสิริมงคล
๑๓.	มจร. วิทยาเขตฉลองศาลา	ถวายเพลหมดวัด
๑๔.	คุณพรชัย เลิศสินวณิช	ทำบุญสิริมงคล
๑๕.	คุณภัทรา คุณเฉลิมเกรียติ ศรีสุขา	ทำบุญอุทิศ
๑๖.	คุณดวงใจ ส่งเจริญทรพัช	ทำบุญประจำปี

๑๗.	อู่สมชายแทรกเตอร์	ทำบุญอุทิศ
๑๘.	แม่ชีทศพร บุญเทวาพิทักษ์	ถวายภัตตาหารเพลหมดวัด
๑๙.	คุณอัชรา ทัตตาโสภณ	ทำบุญอุทิศ

เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่	รายนาม	หมายเหตุ
๑.	คุณอนุพงษ์ โพธารามิก	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒.	คุณผกาพรรณ	ทำบุญสิริมงคล
๓.	คณะอุบาสก - อุบาสิกาบ้านเกาะแรต	ถวายภัตตาหารเช้า
๔.	คุณอำพล ชมพูนิตย์	ทำบุญสิริมงคล
๕.	คุณวิศิษฐ์ ชัยสุวรรณ	ทำบุญสิริมงคล
๖.	คุณชูโชค	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๗.	คุณบุญล้อม มอญถนอม	ทำบุญอุทิศ
๘.	ผอ.อุไร ปั้นตระกูล	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๙.	คุณชูโชคธนกุลภารัตน์	ทำบุญครบอายุ
๑๐.	คุณดวงมาล สมศักดิ์	ทำบุญอุทิศ
๑๑.	คณะลูกศิษย์แม่ชีทศพร	ทำบุญสิริมงคล
๑๒.	คุณถวิน ศรีอินทร์คำ	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๓.	ม.ล. สุทธิมาน คุณวีรสิทธิ์ โภคาชัยพัฒน์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๔.	คุณกฤตินันท์ เงางาม	ทำบุญสิริมงคล
๑๕.	คุณศศิธร ทัตติ	ทำบุญอุทิศ
๑๖.	คุณมาลัย ศรีสันติ พร้อม น้อง ๆ และญาติ	ทำบุญอุทิศ
๑๗.	คุณลัดดาวัลย์ สังไพบูลย์ พร้อมคณะ	ทำบุญสิริมงคล
๒๐.	ด.ช.ปรมะ วิประกษิต ด.ญ. ปลายฟ้า จันทรากูล	ทำบุญสิริมงคล
๒๑.	คุณนชนก เผ่าธัญลักษณ์	ทำบุญสิริมงคล
๒๒.	กำนันเกษม บุญประคอง	ทำบุญครบ ๖ รอบ
๒๓.	คุณขันแก้ว นาคสู่สุข	ทำบุญอุทิศ
๒๔.	คุณนงลักษณ์ ภมรนิยม	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒๕.	คุณวินัย ไชยสาร	ทำบุญอุทิศ
๒๖.	นายพงศักดิ์ หวังพงษ์ พร้อมคณะ	ทำบุญอุทิศ
๒๗.	เรือโท โกเมท เพชรอนันต์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒๘.	คุณสมพงศ์ ชัยแสงจันทร์	ทำบุญคล้ายวันเกิด

เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ (ต่อ)

วันที่ รายนาม	หมายเหตุ
๒๙. ผอ.พินิจ พิชิตเดช	ทำบุญอุทิศ

เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่ รายนาม	หมายเหตุ
๑. คุณบุญล้อม	ทำบุญสิริมงคล
๒. คุณสุพรรณหงส์ โคลาฉันท์	ทำบุญสิริมงคล
๓. อาจารย์ ทองอยู่	ทำบุญอุทิศ
๔. คุณมานิตย์ ศิริจันทร์	ทำบุญอุทิศ
๕. คุณอุดม สมบูรณนะ	ทำบุญอุทิศ
๖. คุณเจริญ การดำริห์	ทำบุญครบรอบ ๘๐ ปี
๗. คุณสมปอง แซ่ลิ้ม	ทำบุญหนังสือพระไตรปิฎก
๘. คุณประไพรพิต โตวิจิตร	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๙. คุณน้ำยึ้ง พฤกษะศรี	ทำบุญอุทิศ
๑๐. คุณสำราญ ภูมิสุวรรณ	ทำบุญอุทิศ
๑๑. คุณประนอม บุญคุ้ม	ทำบุญอุทิศ
๑๒. คุณสิเรียม ภักดีดำรงฤทธิ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๓. คุณนันทิกร สาขากร	ทำบุญสิริมงคล
๑๔. คุณไพรัตน์ คุณบุปผา รัตนพันธ์	ทำบุญสิริมงคล
๑๕. พ.อ.พ. ปรีดา วิมลนาคประดิษฐ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๖. ครอบครัว พูลทวี	ทำบุญอุทิศ
๑๗. อ.นภาพร	ทำบุญอุทิศ
๑๘. พ.ต. ธำรง ต้นเรืองสม	ทำบุญสิริมงคล
๑๙. คุณวรรณ แดงสอน	ทำบุญสิริมงคล
๒๐. คุณสมมิตร ทวีรุจจะ	ทำบุญสิริมงคล
๒๑. บ. กล้าฝัน	ทำบุญสิริมงคล
๒๒. คุณชโอ๊ด	ทำบุญสิริมงคล
๒๓. คุณชูศักดิ์	ทำบุญอุทิศ
๒๔. คุณอรพิน พันธ์วุฒิญ	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒๕. คุณบุญช่วย ศิริเลิศ	ทำบุญอุทิศ
๒๖. คุณการเกด หวังสะอาด	ทำบุญอุทิศ
๒๗. ผอ.พินิจ ชิตเดช	ทำบุญสิริมงคล

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่ รายนาม	หมายเหตุ
๑. คณะรวมใจพุทธมณฑล ๓๙	ทำบุญสิริมงคล
๒. คุณสุพร บุญส่งเจริญ	ทำบุญสิริมงคล
๓. คุณแม่ชม บุญพางเก็ง	ทำบุญอายุ ๗๙ ปี
๔. คณะญาติ ๆ คุณพ่อจรูญ ผาสุกดี	ทำบุญสิริมงคล
๕. คุณสุเทพ คุณสำรวย สุขสงวน	ทำบุญสิริมงคล
๖. ผู้ใหญ่พยนต์ ชำประชา พร้อมลูกหลาน	ทำบุญอุทิศ
๗. คุณกุลกิตติกร นาวจำเนียม	ทำบุญสิริมงคล
๘. คุณวิน ศรีทองคำ	ทำบุญสิริมงคล
๙. คุณสุชาดา สิริสังกาส	ทำบุญสิริมงคล
๑๐. คุณสมจิตร แซ่เอี้ยว	ทำบุญสิริมงคล
๑๑. คุณสมควร คุณอุดร สุขสงวน	ทำบุญสิริมงคล
๑๒. พลตำรวจเอกบุญศรี หุ่นสวัสดิ์	ทำบุญอุทิศ
๑๓. คุณแม่เรณู ทวีศักดิ์	ทำบุญสิริมงคล
๑๔. คุณกัลยาณี ณ ถลาง	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๕. คุณสุดารัตน์ ณ ถลาง	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๖. คุณวิไล เพชรอนันต์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๗. คุณวาสนา วรรณโพธิ์พร	ทำบุญอุทิศ
๑๘. คุณแม่ทองยด บุญบำรุง	ทำบุญอายุ ๘๐ ปี
๑๙. คุณจันทรา สุนทรญาณกิจ	ทำบุญสิริมงคล
๒๐. คุณน้อม นันทรักษ์	ทำบุญอุทิศ
๒๑. คุณกานดา โรจนสุภาสุข	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒๒.คุณศรีสุดา บุญศรีเจริญ	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๒๓. คุณลำไพ บำเพ็ญบุญ	ทำบุญอุทิศ
๒๔. เจ้าคณะอำเภอนครชัยศรี	ทำบุญถวายเพลหมดวัด

เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่ รายนาม	หมายเหตุ
๑. คุณน้ำยิ้ง พฤกษาศรี	ทำบุญอุทิศ
๒. คุณอ๋อย สงวนจิตร	ทำบุญอุทิศ
๓. คุณหมออิชชา อัศวะวรฤทธิ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๔. คุณประเสริฐ สุทธิพรหมพันธุ์	ทำบุญคล้ายวันเกิด

เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่	รายนาม	หมายเหตุ
๕.	คุณธนกิจ เจริญดำรงเกรียติ	ทำบุญสิริมงคล
๖.	ทางวัดทำบุญ	อุทิศให้หลวงพ่อแจ่ม
๗.	คุณปราณี ไทรทอง น.ส. พจนีย์	ทำบุญอุทิศ
๘.	คุณวิมล	ทำบุญสิริมงคล
๙.	คุณจุ้ย โชคนาควโร	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๐.	คุณศศิธร ทัตตี	ทำบุญสิริมงคล
๑๑.	คุณจรรยา ลำไย	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๒.	คุณนัฏฐกร วรธรรมทองดี	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๓.	คุณชาญชัย คุณสรัญญา เจริญสมถวิน	ทำบุญสิริมงคล
๑๔.	คุณเตือนใจ จันทกระจ่าง	ทำบุญสิริมงคล
๑๕.	คุณคงพร คุปตะรัตมารังการ	ทำบุญสิริมงคล
๑๖.	คุณศรีสุดา บุญเจริญ	ทำบุญอุทิศ
๑๗.	คุณบังอร สุขทัศน์	ทำบุญอุทิศ
๑๘.	ดร.นฤนาถ	ทำบุญคล้ายวันเกิด
๑๙.	คุณสำราญ - คุณสะอาด สุทธิประภา	ทำบุญอุทิศ
๒๐.	คุณชาลี อุ่นสมัย	ทำบุญอายุครบ ๖ รอบ
๒๑.	พอ.ไพศาล พันธุ์	ทำบุญอุทิศ
๒๒.	คุณมานิจ กิ่งแก้ว	ทำบุญอุทิศ
๒๓.	คุณรัตนา หงส์ประชาๆ	ทำบุญอุทิศ
๒๔.	คุณละเอียด ชั้นอินทร์งาม	ทำบุญสิริมงคล
๒๕.	คุณโยธิน บริสุทธ์วานิกุล	ทำบุญอุทิศ
๒๖.	คุณกิตศักดิ์ สืบเผ่าพันธุ์	ทำบุญสิริมงคล

หมายเหตุ ถ้ารายชื่อของโยมท่านใดตกหล่นไปบ้าง ทางคณะผู้จัดทำก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ในวารดิถีขึ้นปีใหม่นี้ ทางคณะกรรมการนิสิตและคณะผู้จัดทำจุลสารพุทธโฆส ขอให้สมาชิกทุกท่านและบรรดาญาติโยมทั้งหลายได้มีสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและ คิดสิ่งหนึ่งประการใดที่ชอบและประกอบไปด้วยธรรมแล้ว ขอความปราถนานั้นจงพลันสำเร็จในที่ทุกสถานในการทุกเมื่อ และได้มีอายุยืนนานและเป็นผู้ที่เป็นสัมมาทิฏฐิ เป็นพุทธบริษัท ๔ ที่ดีของพระพุทธศาสนาตลอดไป

สาธุ สาธุ สาธุ

บทส่งท้าย

เพื่อนสหธรรมิกแห่งบาฬีศึกษาพุทธโฆส

ณ ปีพุทธศักราช ๒๕๔๙

สภานิสิต

๑. พระมหาระพิน	อภิชาโน	ประธานสภานิสิต
๒. พระปลัดสุวรรณ์	โกวิโท	รองประธานสภานิสิต รูปที่ ๑
๓. พระปลัดพล	ขนฺติพโล	รองประธานสภานิสิต รูปที่ ๒
๔. พระศักดา	กลฺยาโณ	เลขานุการสภานิสิต
๕. พระมหามงคล	ปญฺญาวโร	สมาชิกสภานิสิต
๖. พระสุรสีห์	สุรสิทฺโธ	สมาชิกสภานิสิต
๗. พระอธิการเกรียงไกร	ติกฺขวีริโย	สมาชิกสภานิสิต
๘. พระมหาไพบูลย์	กตปุญฺโญ	สมาชิกสภานิสิต
๙. พระสุรภัฏ	ปมุตฺโต	สมาชิกสภานิสิต
๑๐. พระใบฎีกาสมศักดิ์	อตฺตสาโร	สมาชิกสภานิสิต
๑๑. พระมหาเสวย	ติสวํโส	สมาชิกสภานิสิต
๑๒. พระมหาอุมกิมเชียง	อธิปุญฺโญ	สมาชิกสภานิสิต
๑๓. พระนำพร	เขมิโย	สมาชิกสภานิสิต
๑๔. พระภูวเดช	อุสฺสาหิโก	สมาชิกสภานิสิต
๑๕. พระครูปลัดอุอร	อุตฺตโร	สมาชิกสภานิสิต
๑๖. พระอานนท์	เขมทตฺโต	สมาชิกสภานิสิต
๑๗. พระมหาวงกฏ	กิจฺจกาโร	สมาชิกสภานิสิต

องค์กรบริหารนิสิต

ปีการศึกษา ๒๕๔๙

ที่ปรึกษา

๑.	พระครูสิริพัฒนวิกรม	ที่ปรึกษาองค์กรบริหารนิสิต รูปที่ ๑
๒.	พระสิรินันทมุนี	ที่ปรึกษาองค์กรบริหารนิสิต รูปที่ ๒
๓.	พระครูสิริปุญญาภิวัฒน์	ที่ปรึกษาองค์กรบริหารนิสิต รูปที่ ๓

ผู้บริหาร

๑.	พระครูโสภิตบุญญาทร	นายกองค์กรบริหารนิสิต
๒.	พระครูสิริชัยรังสี	รองนายกองค์กรบริหารนิสิต
๓.	พระครูปลัดสมพงษ์ รวิวณฺโณ	รองนายกองค์กรบริหารนิสิต

คณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ

ฝ่ายวิชาการ

๑.	พระมหาน้ำผึ้ง	สุธมฺโม	หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระนิติกาล	ฐานจาโร	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

๑.	พระศรีทร	โกสโล	หัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายนิสิตสัมพันธ์

๑.	พระครูวินัยธร ตนุภัทร	จิตฺตปาโล	หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระมนตรี	มนฺตธมฺโม	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย
๓.	พระวิจิตร	ญาณโสภโณ	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายกิจกรรมเยาวชน

๑.	พระมหาบุญเที่ยง	ฐานสุโภ	หัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายทะเบียน

๑.	พระสงกรานต์	จกฺกธมฺโม	หัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายปฏิคม

๑.	พระฉลองชัย	จนฺทสาโร	หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระประมูล	ยสธโร	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายสวัสดิการ

๑.	พระครูศรีสุตากร		หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระครูสมุห์ วิโรจน์	วรมงฺคโล	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย
๓.	พระมหานพพร	นววโร	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายการเงินและบัญชี

๑.	พระครูเกษมถาวรคุณ		หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระวีรพงค์	ยโสธโร	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

ฝ่ายเลขานุการองค์กรบริหารนิสิต

๑.	พระมหาปทุม	คุณากโร	หัวหน้าฝ่าย
๒.	พระเอนก	ฉนฺทวโร	ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย

อุปสนฺโต สุขํ เสติ ผู้สงบใจได้ย่อมอยู่เป็นสุข

ทำใจสงบได้ เป็นดี
ไม่ติดเปลือกโลกีย์ เร่งร้า
เช้าค่ำละราคี ทำจิต ใสเฮย
เป็นสุขทุกข์ไม่เคล้า อยู่ได้ สบายใจ ฯ

ปมุตฺโต ภิกขุ

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๑
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑.	พระมหาธวัชชัย จารุวณฺโณ	วัดบัวงามพระอารามหลวง	ราชบุรี
๒.	พระอธิการมาลัย อาทิจฺโจ	วัดหนองปลาไหล	นครปฐม
๓.	พระมหานพพร นววโร	วัดบัวงามพระอารามหลวง	ราชบุรี
๔.	พระปลัดทวี ปญฺญาวฑฺฒโน	วัดตาลเรียง	ราชบุรี
๕.	พระสมุห์พีระ รตินฺธโร	วัดปราสาทสิทธิ์	ราชบุรี
๖.	พระครูธรรมศาสน์อุโฆษ	วัดท่ากระชับ	นครปฐม
๗.	พระเด่นชัย สํวโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๘.	พระมหาสารัตน์ สีลวิสุทฺโธ	วัดพระงาม	นครปฐม
๙.	พระเกรียงเดช ฐานธมฺโม	วัดไผ่สามตำลึง	นครปฐม
๑๐.	พระหนักแน่น สนฺตกาโย	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๑๑.	พระวีรวัฒน์ อาภากโร	วัดนิยมธรรมวราราม	นครปฐม
๑๒.	พระสันติภาพ สนฺติโก	วัดเสลานาก๊อก	ศรีษะเกษ
๑๓.	พระสมชาย กุสลจิตฺโต	วัดบัวงามพระอารามหลวง	ราชบุรี
๑๔.	พระวุฒิภัทร อาทโร	วัดลำเหย	นครปฐม
๑๕.	พระนรรถพล กิตฺติภทฺโท	วัดเขาอิติสุคโต	ประจวบคีรีขันธ์
๑๖.	พระสังข์ ปภสฺสโร	วัดชัยมงคล	สุรินทร์
๑๗.	พระธนพล อาภาทโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๑๘.	พระณรงค์พล กิตฺติญาโณ	วัดเขาอิติสุคโตม	ประจวบคีรีขันธ์
๑๙.	พระธนาวัฒน์ ธนวุฑฺโฒ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๐.	พระชาญชัย ฐานวโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๑.	สามเณรวิจัก ชนะพจน์	วัดบัวงามพระอารามหลวง	ราชบุรี
๒๒.	สามเณรอุบล หินปราณี	วัดกลางบางพระ	นครปฐม
๒๓.	สามเณรดอน ตั้งวงษ์ไชย	วัดกลางบางพระ	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๑
สาขาวิชา บาลีพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑.	สามเณรกัมปนาท ไชยอุด	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒.	สามเณรทวีศักดิ์ แก้วจันทร์	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๒
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑.	พระครูสมุห์วิโรจน์ วรมงฺคโล	วัดประสาทสิทธิ์	ราชบุรี
๒.	พระสมุห์จรัญ จารุธมฺโม	วัดไผ่สามตำลึง	นครปฐม
๓.	พระครูสมุห์คชา ปญฺญาธโร	วัดนิลเพชร	นครปฐม
๔.	พระปลัดสุรพล อติภทฺโท	วัดบ่อเงิน	ปทุมธานี
๕.	พระครูบรรพตพัฒนคุณ	วัดเขาอิติสุคโต	ประจวบคีรีขันธ์
๖.	พระครูปลัดอุดร อุตฺตโร	วัดมาบโพธิ์	อยุธยา
๗.	พระครูศรีสุตากร	วัดกลางบางพระ	นครปฐม
๘.	พระมหามนูญ โชติปญฺโญ	วัดบ่อทอง	ปทุมธานี
๙.	พระนำพร เขมิโย	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๑๐.	พระสุรินทร์ จิตฺตกาโร	วัดห้วยพลู	นครปฐม
๑๑.	พระณัฐพงษ์ สิริวิโส	วัดวิมุตยาราม	กรุงเทพฯ
๑๒.	พระอธิการชรัตน์ ฐิตคุโณ	วัดหนองชล	ประจวบคีรีขันธ์
๑๓.	พระอานนท์ เขมทตฺโต	วัดเอนกดิษฐาราม	นนทบุรี
๑๔.	พระสุคนธ์ ปญฺญาธโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๑๕.	พระไพโรจน์ ปภากโร	วัดบางหลวง	ปทุมธานี
๑๖.	พระคณิศร มนฺตชาโต	วัดเขาอิติสุคโต	ประจวบคีรีขันธ์
๑๗.	พระวิรัช ปวโร	วัดพระนอน	นนทบุรี
๑๘.	พระรุ่งศักดิ์ ฐานจาโร	วัดกลางบางพระ	นครปฐม
๑๙.	พระพิศิษฐ์ อลีโน	วัดเขาอิติสุคโต	ประจวบคีรีขันธ์
๒๐.	พระภูวเดช อุสฺสาหิโก	วัดเขาอิติสุคโต	ประจวบคีรีขันธ์
๒๑.	พระณรงค์ฤทธิ์ จนฺทปญฺโญ	วัดบางพระ	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๒
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๒๑. พระณรงค์ฤทธิ์ จนฺทปญฺโญ	วัดบางพระ	นครปฐม
๒๒. พระอกนิษฐ์ สิริปญฺโญ	วัดบางหลวง	ปทุมธานี
๒๓. พระอุทัย อุทโย	วัดบางโค	นนทบุรี
๒๔. พระวันชาติ ปุณฺณวณฺโณ	วัดใหญ่สุวรรณารามวรวิหาร	เพชรบุรี
๒๕. สามเณรอภิชาติ โพธิ์ขาว	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๖. สามเณรอภินันท์ กันหนู	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๒
สาขาวิชา บาลีพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑. พระมหาวงกฎ กิจฺจกาโร	วัดใหม่อมตรส	กรุงเทพฯ
๒. พระเมธี จนฺทวาโส / จันทวาส	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๓
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑. พระสถิตพงศ์ มนาปภาณี	วัดหินแหลม	กาญจนบุรี
๒. พระรัชภูมิ กุสโล	วัดอัมพวัน	กรุงเทพฯ
๓. พระครูสิริพัฒนวิกรม	วัดกก	กรุงเทพฯ
๔. พระครูสิริชัยรังสี	วัดพุทธธรรมรังษี	นครปฐม
๕. พระสิรินันทมุนี	วัดนางนองวรวิหาร	กรุงเทพฯ
๖. พระครูวินัยธรเพลิน จิตฺตกาโร	วัดประดู่ฉิมพลี	กรุงเทพฯ
๗. พระครูสิริปุญญาภิวัฒน์	วัดสำโรง	นครปฐม
๘. พระใบฎีกาสมศักดิ์ อตฺตสาโร	วัดโคกเขมา	นครปฐม
๙. พระครูสังวรสีรีธรรม	วัดสร่างโศก	สระบุรี
๑๐. พระครูโสภิตบุญญาทร	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๑๑. พระปลัดมานิตย์ จิรมโน	วัดดีดวด	กรุงเทพฯ
๑๒. พระครูสิโรตม์สุวรรณารักษ์	วัดศีรษะทอง	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๓
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑๓. พระครูเกษมถาวรคุณ	วัดบางเลน	นครปฐม
๑๔. พระครูปลัดสมพงษ์ รวิวณฺโณ	วัดนาวง	ปทุมธานี
๑๕. พระเคน (พิเชษฐ์) ตนฺติปาโล	วัดเรไร	กรุงเทพฯ
๑๖. พระมหาวันชัย อติธมฺโม	วัดสนราษฎร์บูรณะ	กรุงเทพฯ
๑๗. พระปลัดพล ขนฺติสาโร	วัดเทพนิมิต	นครปฐม
๑๘. พระศรีทร โกสโล	วัดเทพนารี	กรุงเทพฯ
๑๙. พระกำธร ยโสธโร	วัดท่ามะขาม	ราชบุรี
๒๐. พระสงกรานต์ จกฺกธมฺโม	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๑. พระมหาน้ำผึ้ง สุธมฺโม	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๒๒. พระสุรภัฏ ปมุตฺโต	วัดประดู่ฉิมพลี	กรุงเทพฯ
๒๓. พระจรินทร์ พหุชาคโร	วัดโพธิ์ราษฎร์ศรัทธาธรรม	นครปฐม
๒๔. พระสายัณ อุปสโม	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๒๕. พระฉลองชัย จนฺทสาโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๖. พระประมูล ยสธโร	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๒๗. พระสุรสีโห จนฺทสีโล	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๒๘. พระมหาวชิรา วชิรปญฺโญ	วัดกก	กรุงเทพฯ
๒๙. พระนรินทร์ ปิยธมฺโม	วัดไร่เกาะต้นสำโรง	นครปฐม
๓๐. พระธีราธร อาทรธมฺโม	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓๑. พระวิทวัฒน์ จิตฺตทนฺโต	วัดใหม่สุปดิษฐาราม	นครปฐม
๓๒. พระเอนก ฉนฺทวโร	วัดกก	กรุงเทพฯ
๓๓. พระมณฑล โกวิโท	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๓๔. พระเอกชัย เอกสิร	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๓๕. พระนิติกาล ฐานจาโร	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๓๖. พระอาทิตย์ อุตฺตมปญฺโญ	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๓๗. พระวีระพงศ์ ยโสธโร	วัดยายร่ม	กรุงเทพฯ
๓๘. พระบุญชาติ สจฺจญาโณ	วัดเทพนิมิต	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๓
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๓๙. พระดิถี เขมปญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๔๐. พระรุ่ง ฐิตโสมนสฺโส	วัดดอนตูม	นครปฐม
๔๑. พระประยูร เขมปญฺโญ	วัดใหม่สุปดิษฐาราม	นครปฐม
๔๒. สามเณรณัฐกุล เรืองสว่าง	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๔๓. สามเณรสรายุทธ สีนวล	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์
๔๔. พระมหาเสวย ติสฺสวํโส	วัดน้อยเจริญสุข	นครปฐม
๔๕. พระมหาปทุม คุณากโร	วัดงิ้วราย	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๓
สาขาวิชา บาลีพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑. พระมหาบุญเที่ยง ฐานสุโภ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒. พระประเทือง ขนฺติโก	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓. พระมหาไพบูลย์ ฐิตธมฺโม	วัดไก่เตี้ย	ปทุมธานี
๔. พระมหาไพวรรณ์ ปภากโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๕. พระมหาสมชาย สุขาวหโน	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๖. พระมหาอุมกิมเชียง อธิปุญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๔
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑. พระมหามงคล ปญฺญาวโร	วัดคูหาสวรรค์	ราชบุรี
๒. พระมหาระพิน อภิชาโน	วัดโคกเขมา	นครปฐม
๓. พระสุรสีห์ สุรสิทฺโธ	วัดเกตุมดีศรีวราราม	สมุทรสาคร
๔. พระธวัชชัย ธวชฺชโย	วัดทุ่งน้อย	นครปฐม
๕. พระมหาสุชาติ จนฺทโชโต	วัดบางนานอก	กรุงเทพฯ
๖. พระเอนก สุชาโต	วัดนครชื่นชุ่ม	นครปฐม
๗. พระปลัดสุวรรณ์ โกวิโท	วัดโมลิตาราม	นครปฐม
๘. พระใบฎีกามนตรี มนฺตธมฺโม	วัดโชติทายการาม	ราชบุรี

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๔
สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๙.	พระมหาสมพร ภทฺทวโร	วัดคร้อพนัน	กาญจนบุรี
๑๐.	พระอธิการทวี กนฺตธมฺโม	วัดห้วยกระเจา	กาญจนบุรี
๑๑.	พระมหาวิฑูร ธมฺมโชโต	วัดใหญ่บางปลากด	สมุทรปราการ
๑๒.	พระอธิการเกรียงไกร ติกฺขวิริโย	วัดเขาสูงแจ่มฟ้า	กาญจนบุรี
๑๓.	พระมิตร โชติธมฺโม	วัดเขาพุทธโคดม	ชลบุรี
๑๔.	พระนิต มานิโต	วัดครุนอก	สมุทรปราการ
๑๕.	พระใบฎีกาชัยยุทธ ฐิตธมฺโม	วัดศรีมหาโพธิ์	นครปฐม
๑๖.	พระวิจิตร ญาณโสภโณ	วัดปรินายกวรวิหาร	กรุงเทพฯ
๑๗.	พระนริศบดินทร์ เตชวณฺโณ	วัดม่วง	กรุงเทพฯ
๑๘.	พระวิรัช อภิปุญฺโญ	วัดลานคา	นครปฐม
๑๙.	พระสมเจต สมจิตฺโต	วัดเบ็ญพาด	กาญจนบุรี
๒๐.	พระมหาสุธีรพล สุชาโต	วัดแสงสุริยาราม	กำแพงเพชร
๒๑.	พระดอกรัก ปญฺญาวชิโร	วัดหทัยเรศวร์	นครปฐม
๒๒.	พระณรงค์ อภิปุญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒๓.	พระปราโมทย์ ปโมทิโต	วัดรางกระทุ่ม	นครปฐม
๒๔.	พระสมชาย สุเขธิโต	วัดบางภาษี	นครปฐม
๒๕.	พระยุทธนา ปภสฺสโร	วัดใหญ่บางปลากด	สมุทรปราการ
๒๖.	พระมหาธีรชัย ธีรชโย	วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม	ราชบุรี
๒๗.	พระศักดา กลฺยาโณ	วัดลำพญา	นครปฐม
๒๘.	พระประพาส ชยปาโล	วัดคูหาสวรรค์	ราชบุรี
๒๙.	พระธนภัทร จนฺทโก	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓๐.	พระวิจิตรา จิตฺตกาโร	วัดปุรณาวาส	กรุงเทพฯ
๓๑.	พระครูวินัยธรเมธาสิทธิ์ จิตฺตปาโล	วัดสร่างโศก	สมุทรปราการ
๓๒.	พระชญา ฐิตธมฺโม	วัดกลางบางแก้ว	นครปฐม
๓๓.	พระพิศาล จิตฺตสาโร	วัดใหญ่สุวรรณรามวรวิหาร	เพชรบุรี
๓๔.	พระคมศักดิ์ สุภทฺโท	วัดวังยาว	ประจวบคีรีขันธ์

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๔ สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๓๕. พระประทีป ชยานนฺโท	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓๖. พระสมศักดิ์ กิตฺติสมฺปนฺโน	วัดไร่เกาะต้นสำโรง	นครปฐม
๓๗. พระชัยพฤกษ์ ปญฺญาาทีโป	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒารา	นครปฐม
๓๘. พระเพียงตา ฐิตพโล	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓๙. พระณรงค์ ญาณสิร	วัดโคกเขมา	นครปฐม
๔๐. พระกิตติกรณ์ ติสฺสโร	วัดทุ่งตาล	ราชบุรี
๔๑. พระมหาสุวิทย์ ธมฺมโชโต	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๔๒. พระมนตรี ปญฺญาทีโป	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๔๓. พระยุทธนันท์ ฐานวโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๔๔. สามเณรสุนัน จะเซ็นรัมย์	วัดกลางบางพระ	นครปฐม
๔๕. สามเณรวินัย ดวงแสง	วัดกลางบางพระ	นครปฐม

รายนามพระนิสิต คณะพุทธศาสตร์ ชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๔ สาขาวิชา บาลีพุทธศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๔๙

๑. พระชูศักดิ์ ธมฺมสโร	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๒. พระมหาประกิจ ปุริปญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๓. พระมหาพูลศักดิ์ ปุญฺญาคโม	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๔. พระมหาไพบูลย์ กตปุญฺโญ	วัดพิชยญาติวรวิหาร	กรุงเทพ ฯ
๕. พระมหายอดชาย กตปุญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๖. พระมหาสมชาย โชติวุฑฺโฒ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม
๗. พระมหาหัสดี ภูริปญฺโญ	วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม	นครปฐม

ประกาศ

เรื่อง แจ้งยอดรายรับในการทอดผ้าป่าสามัคคี

ณ ศาลาเอนกประสงค์ วัดมหาสวัสดิ์นาคพุฒาราม เวลา ๑๔.๐๐ น.

วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

การจัดงานทอดผ้าป่าได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอแจ้งยอดรายรับให้ทราบโดยทั่วกันดังนี้ ....

นิสิตชั้นปีที่ ๑	ร่วมบริจาค	๙,๗๑๙	บาท
นิสิตชั้นปีที่ ๒	ร่วมบริจาค	๘,๔๓๕	บาท
นิสิตชั้นปีที่ ๓	ร่วมบริจาค	๗๔,๖๑๗.๗๕	บาท
นิสิตชั้นปีที่ ๔	ร่วมบริจาค	๒๒,๓๐๗	บาท
นิสิตเก่า	ร่วมบริจาค	๙,๖๒๐	บาท
รวมยอดรายรับสุทธิ		๑๒๔,๖๙๘.๗๕	บาท

(หมายเหตุ นำเงินฝากบัญชี ๑๑๕,๑๓๒.๗๕ บาท สำรองจ่ายนอกบัญชี ๙,๕๖๖ บาท)

ประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

รับรองตามนี้

(พระมหาระพิน อภิชาโน)
ประธานสภานิสิต
๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

รับรองตามนี้

(พระครูโสภิตบุญญาทร)
นายกองค์กรบริหารนิสิต
๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

รับรองตามนี้

(พระมหาปทุม คุณากโร)
เลขานุการองค์กรบริหารนิสิต
๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

มจร. วิทยาราชตามาฟิ้สกมาพุทธโฆษ

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙.

เรื่อง ขอรับงบประมาณสนับสนุนการอบรม

กราบเรียน พระครูโสภิตบุญญากร ผอ.กองกร.๑.

ขอความอนุเคราะห์งบประมาณสนับสนุนโครงการอบรม.

จำนวน ๑๕,๐๐๐- (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

โดยจะทำโครงการนี้ให้หลังจากจบโครงการแล้วพร้อมรายละเอียด

ผู้จ่ายเงิน [signature] รับรองตามนี้

ผู้รับเงิน พระ ชลิต ภูริปัญโญ รับรองตามนี้

ฝ่ายบัญชี พระครูเกษมกิจจานุกูล รับรองตามนี้

ฝ่ายเลขานุการ พระมหาทองสุข สุภากโร รับรองตามนี้

ที่พิเศษ ๒/ ๒๕๔๕

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง ของบประมาณสนับสนุนการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส

กราบเรียน ท่านพระครูโสภิตบุญญาภรณ์ ประธานองค์การนิสิต มจร. วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือขอความสนับสนุนพระวิทยากรจากโรงเรียนวัดม่วง

๒. โครงการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส ด้านสารเสพติด ณ โรงเรียนวัดม่วง

ด้วยโรงเรียนวัดม่วง ได้จัดทำโครงการค่ายศากยบุตรพุทธโฆส ด้านสารเสพติดให้โทษ ขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๘ – ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ โดยมีนักเรียนเข้ารับการอบรมทั้งหมด ๓๕๐ คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ – ๕ – ๖ ซึ่งในการอบรมนักเรียนในกิจกรรมดังกล่าว โรงเรียนได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านพระพรหมโมลี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม ในการสนับสนุนพระวิทยากรเพื่อเข้าอบรมนักเรียน ณ โรงเรียนวัดม่วง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ในการดำเนินงานครั้งนี้ ท่านพระพรหมโมลีได้มอบหมายให้ท่านพระมหาโกมล กมโล รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม เป็นผู้รับมอบหมายในการดำเนินงาน และท่านพระมหาโกมลได้มอบหมายให้กระผม พระอภิชาติ เตชวฑฺโฒ เป็นผู้ดำเนินงานจัดการอบรม โดยมีคณะพระวิทยากรจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม เป็นผู้ดำเนินงานในการจัดอบรมครั้งนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อพิจารณาและให้การอนุเคราะห์สนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินงานจัดการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส ในครั้งนี้

ขอถวายนมัสการด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

สำรองจ่ายให้แล้ว 13,000 (หนึ่งหมื่นสามพันบาทถ้วน)

พระครูโสภิตบุญญาภรณ์ (24 ส.ค. 45)

(พระอภิชาติ เตชวฑฺโฒ)
นิสิตชั้นปีที่ ๔ ผู้ดำเนินงานจัดการอบรม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

โทร. ๐-๘๑๐๙-๗๗๕๕

ที่พิเศษ ๑ / ๒๕๔๕

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เรื่อง ของบประมาณสนับสนุนการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส

กราบเรียน ท่านพระครูโสภิตบุญญาทร นายกองค์กรบริหารนิสิต มจร.วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือขอความสนับสนุนพระวิทยากรจากโรงเรียนหลวงพ่อปานคลองด่านอนุสรณ์
๒. โครงการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส จำนวน ๑ ชุด

ด้วยโรงเรียนหลวงพ่อปานคลองด่านอนุสรณ์ ได้จัดทำโครงการค่ายศากยบุตรพุทธโฆส ต้านสารเสพติดให้โทษ ขึ้นระหว่างวันที่ ๘ – ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ โดยมีนักเรียนเข้ารับการอบรมทั้งหมด ๓๖๒ คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๔ ซึ่งในการอบรมนักเรียนในกิจกรรมดังกล่าว โรงเรียนได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านพระพรหมโมลี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม ในการสนับสนุนพระวิทยากรเพื่อเข้าอบรมนักเรียน ณ โรงเรียนหลวงพ่อปานคลองด่านอนุสรณ์ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ในการดำเนินงานครั้งนี้ ท่านพระพรหมโมลีได้มอบหมายให้ท่านพระมหาโกมล กมโล รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม เป็นผู้รับมอบหมายในการดำเนินงาน และท่านพระมหาโกมลจึงได้มอบหมายให้กระผม พระครูวินัยธรดนุภัทร จิตฺตปาโล หัวหน้าฝ่ายนิสิตสัมพันธ์ และคณะวิทยากร เป็นผู้ดำเนินงานในการจัดอบรมครั้งนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อพิจารณาและให้การอนุเคราะห์สนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินงานจัดการอบรมค่ายศากยบุตรพุทธโฆส ในครั้งนี้

กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

สำรองจ่ายให้แล้ว 13000 (หนึ่งหมื่นสามพันบาท)

พระครูวินัยธรดนุภัทร จิตฺตปาโล

พระครูโสภิตบุญญาทร

(พระครูวินัยธรดนุภัทร จิตฺตปาโล)
หัวหน้าฝ่ายนิสิตสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๕

โทร. ๐-๕๔๒๓-๑๐๒๔

กิจกรรมนิสิต

โลกรอด...เพราะกตัญญู

อันบุคคล กตัญญู รู้คุณโลก
อุปโภค... บริโภค... มีให้หลาย
ข้าวหรือเกลือ ผักหรือหญ้า ปลาหรือไม้ ฯลฯ
รู้จักใช้ อย่าทำลาย ให้หายไป...
อนึ่งคน ต่อคน ทุกคนนี้
ล้วนแต่มี คุณต่อกัน นั้นเป็นไฉน
มองให้ดี ดูให้เห็น เช่นนั้นไซร้
โลกรอดได้ เพราะกตัญญู รู้คุณกัน...
ประเทศชาติ... ศาสนา... มหากษัตริย์...
รวมเป็น อัตตภาพไทย ใหญ่มหันต์
รอดมาได้ เพราะรักใคร่ อย่างผูกพันธ์
เพราะกตัญญู... มี... ที่ใจเอย ฯ

โดย...พุทธทาส อินฺทปญฺโญ